

L'Espanyol ha de somiar tornar a Europa la temporada que ve

JORDI GRAU Director d'EL 9

EL 9

ESPORTIU DE CATALUNYA

0,50 EUROS

El Barça i el Joventut busquen el títol a Vitòria

BARÇA LLIGA DE CAMPIONS

Tot penjat

El Barça no en fa prou amb voluntat per guanyar i s'ho jugarà tot a Turquia

EL BARÇA ES CLASSIFICARÀ

1 Guanyant

2 Empatant

Si el Roma guanya, empatat o perd d'un gol a Liverpool (passen el Roma i el Barça)

Si el Liverpool guanya de cinc o més gols el Roma (passen el Barça i el Liverpool)

CLASSIFICACIÓ

	Punts	(dif.gols)
Roma	7	(+3)
Barcelona	6	(-1)
Galatasaray	5	(0)
Liverpool	4	(-2)

BARÇA
0-0
LIVERPOOL

ROMA
1-1
GALATASARAY

Mútua General de Catalunya de Previsió Social

Assegurem les persones

informi-se'n 93 414 36 00

FC BARCELONA LIVERPOOL

0 0

ALINEACIONS	
FC BARCELONA	LIVERPOOL
1 Bonano 7	12 Dudek 7
24 Puyol 6	3 Abel Xabier 6
17 Christanval 4	2 Henchoz 8
3 F. de Boer 7	4 Hyypiä 8
23 Coco 8	23 Carragher 6
8 Cocu 5	16 Hamann 6
28 Motta 6	13 Murphy 5
21 Luis Enrique 4	18 Riise 6
9 Kluivert 5	17 Gerrard 5
10 Rivaldo 5	37 Litmanen 5
7 Saviola 7	8 Heskey 6

CANVIS	
7 Smicer (6)	(Litmanen 70')
20 Baros (5)	(Heskey 73')
14 Gerard (1)	(L. Enrique 76')
21 Barnby (-)	(Gerrard 79')
22 Geovanni (-)	(Saviola 90')

GOLS
Sense gols.

ÀRBITRE
Kyros Vassaras.
Col·legiat grec.

Targetes grogues:
Murphy (12')
Gerrard (25')
Hamann (39')
Cocu (90')
Targetes vermelles:
Cap

INCIDÈNCIES
Competició: Cinquena jornada de la segona lligueta de la Chmapians League.
Estadi: 70.000 espectadors al Camp Nou.
Terreny de joc: En perfectes condicions.

A patir a

➤ El Barça haurà d'empatar com a mínim a Istanbul i esperar altres resultats per jugar els quarts

➤ Només un triomf permetria que els blaugrana es classifiquessin sense patir

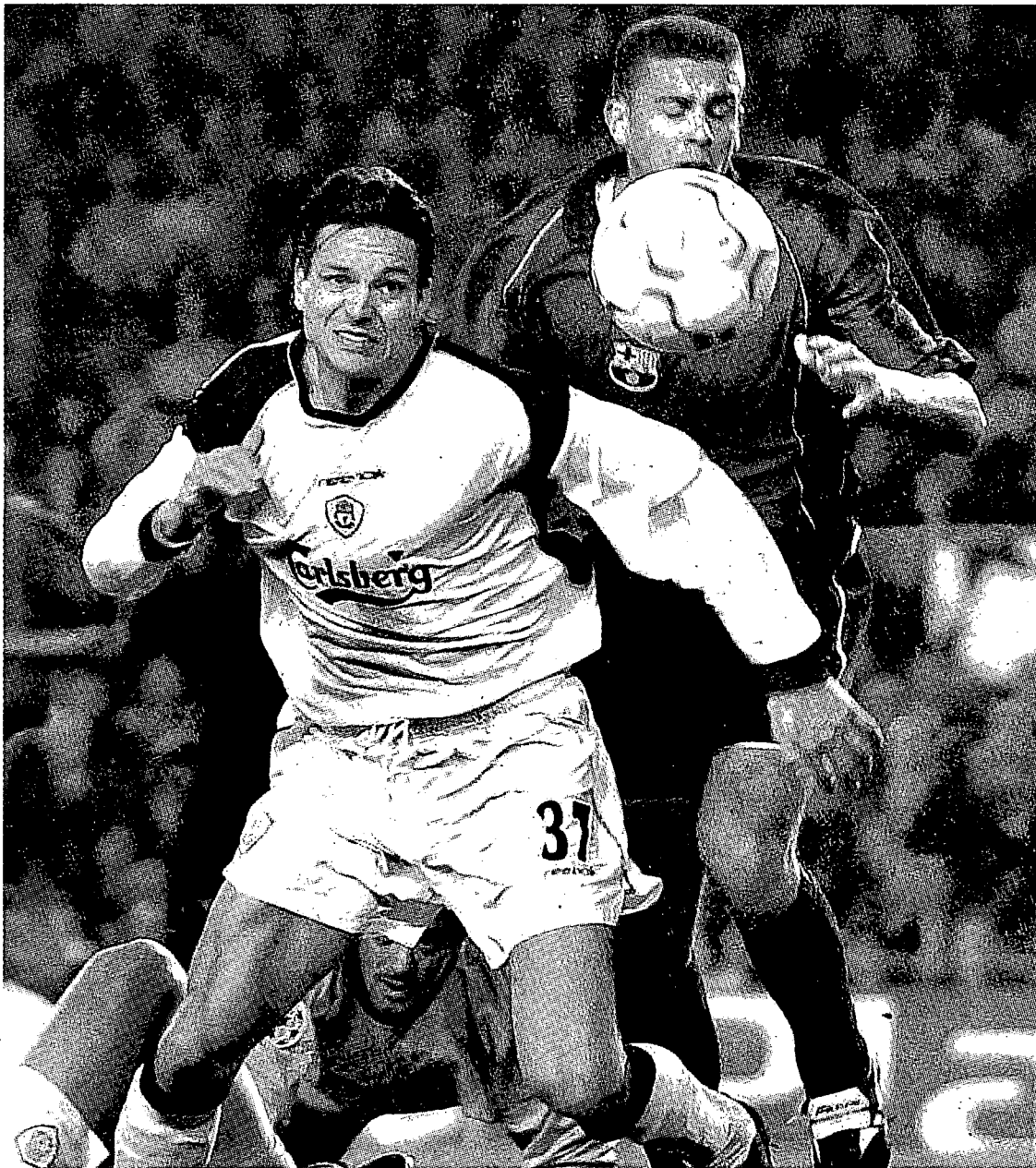
➤ L'equip de Rexach va entortolligar-se al primer temps i al segon va reaccionar

➤ L'empat contra el Liverpool desanima l'afició amb vista al Madrid

DAVID COLOMER
Barcelona

Víctima altre cop de la seva discapacitació, el Barça va tancar la segona fase sense guanyar ningú a casa, vivint d'aquell *rondo* d'un minut a Anfield que ja només queda per a la memòria dels mosquits. A aquest equip li costa Déu i ajut jugar a futbol i, quan ho fa, és perquè en realitat, com els actors dolents, sobreactua. Ara els espera Istanbul, un camp de bojós, un partit de sang en el qual un empat, això que excita tant Rexach, podria no servir de res. Treguin del calaix la calculadora de l'euro, que els farà falta.

No hauria estat estrany que el Liverpool hagués fet un golet a la primera part. Primer, perquè el Barça no va sentir bategar el partit i, segon, per l'alarmant fluxera defensiva dels blaugrana. Christanval estava fet un figafior i l'embalament de Heskey començava ja ben aviat a generar un rum-rum de mala digestió a la graderia. El Liverpool, que va plantejar un 4-4-1-1 molt estricte, causava inquietud en cada pilota enviada a la babalà a l'àrea. Els dos equips amb prou feines atacaven amb tres individus per davant de la pilota. La Champions és això: una competició en què el 0-0 val mig milió d'euros i en què el primer partit ja es juga amb el mateix dramatisme que la final. Al Barça se'l veia molt cohibit des del primer quart. Se li negava l'allioli a cada jugada. Havien passat vint minuts i el Barça no havia fet res a banda d'esverar-se. Mitja hora, i tampoc res. L'únic que removia la gent era la ineptitud defensiva del Barça men-

Litmanen intenta controlar una pilota amb la presència de Motta. / EFE.

tre els reds, generalment a pilota parada, ja eren capaços de sembrar el pànic. Gerrard, de cap (23') va fregar el gol. I el camp vinga cridar «Rivaaaaldo», que s'ha convertit en l'himne de la desesperació, un «Rivaaaaldo» que és més aviat

un «vinga nano, aixeca't que no ha estat res i per l'amor de Déu fes alguna cosa». Ja no és aquell «Rivaaaaldo» que s'entonava com un tribut d'agraïment al brasiler. I si un s'hi fixa bé, la seva cama esquerra ja comença a tenir forma de xeringa.

En la transició, el Barça travessava ràpid el migcamp, com és típic dels equips sense organitzador, però li fallava el tirallínies, la lectura de l'espai i, sobretot, la velocitat i la pulcritud d'idees. El Liverpool es replegava amb coherència i, a més,

LES CLAUS

Sense organitzador

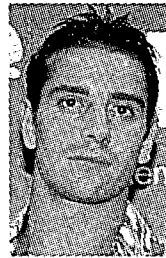
El Barça va ser incapaç de moure la pilota i posar-se el partit a to perquè ningú era capaç de distribuir amb criteri. Xavi continua a la banqueta i no va arribar ni a jugar. El Barça només va crear perill quan el partit es va posar anàrquic.

Ocasions

Sense jugar bé, el Barça va tenir ocasions en la segona part fruit de la lluita i el coratge. Però va faltar serenor.

EL MILLOR

Coco

Sense oblidar les seves limitacions tècniques, l'italià va fer una demostració de força i coratge per la banda esquerra i va centrar amb perill. Ja és preocupant que els millors jugadors sempre siguin defenses.

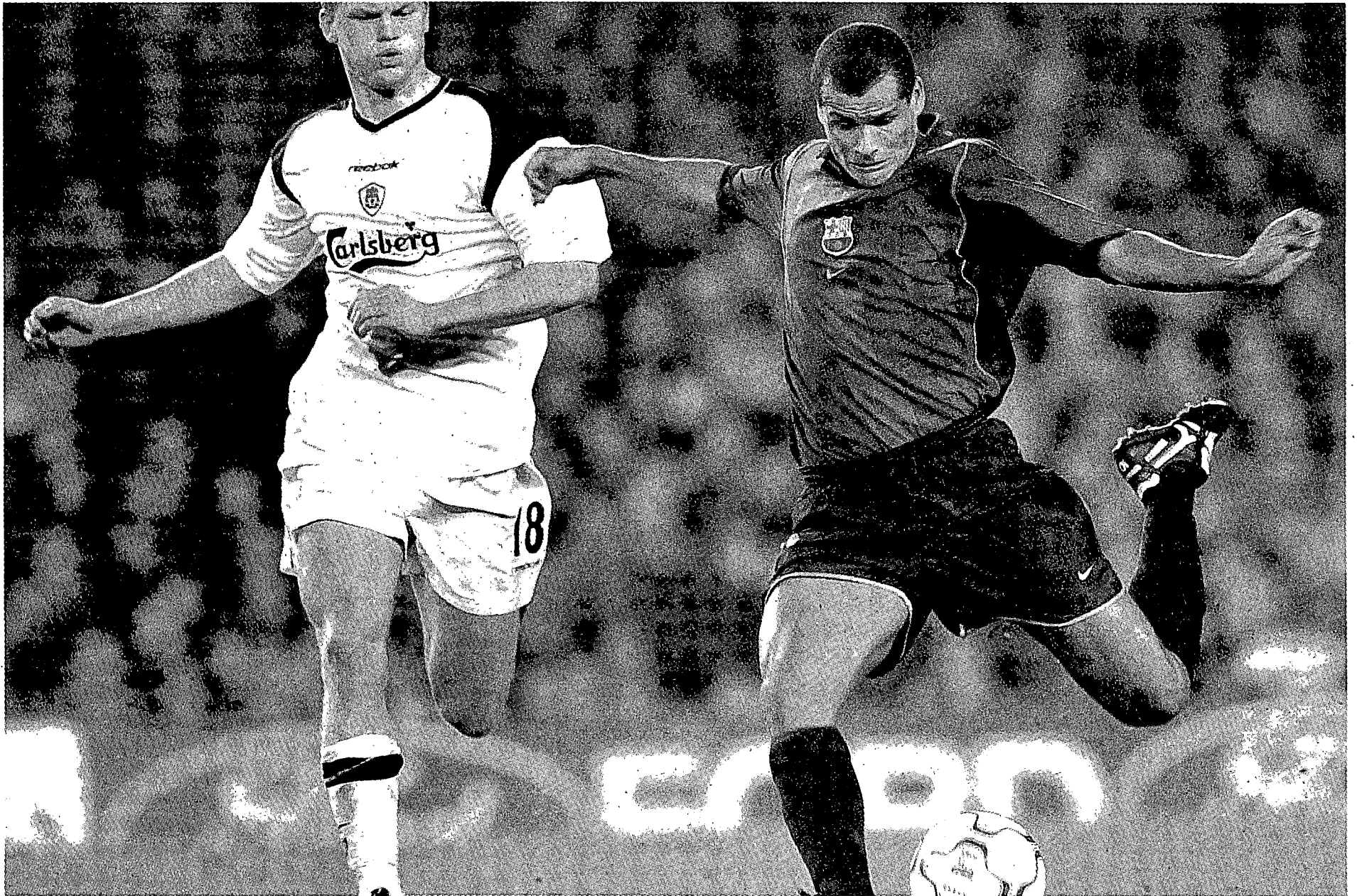
EL PITJOR

Luis Enrique

L'asturià havia de ser el regenerador d'aquest equip. En una nit de les que abans el seduien tant, les lesions l'han conduït a un estat de forma sota mínims. El mig del camp del Barça ahir no va existir.

Turquúia

El jugador del Barcelona Rivaldo es diposa a xutar una pilota amb la presència del defensa Riise. / EFE

s'anticipava. La pilota semblava un dau. No comptava el Barça ni amb la tradicional rabiositat europea de Luis Enrique, tan enterbolit des de fa setmanes. En el 34' va tenir el seu gol, un dels que abans no disculpava, a passada de Saviola. Res. El

0-0 al descans va ser rebut per l'aficionat amb comentaris futbolístics del tipus «Vaig a buscar un frankfurt. En vols un?».

L'àrbitre ho anima. A la segona part, l'àrbitre, un grec de cognom Vassaras, va comen-

çar a esvalotar el galliner amb decisions pròpies de col·legiat UEFA. Segons el col·legiat UEFA, en els partits de Champions no hi ha incidències. Només s'ha de xiular el que és estrictament necessari. Ja que el Barça no era capaç d'encendre

la grada, almenys ho va fer l'àrbitre. En l'última mitja hora, el Barça va conjurar-se per jugar un partit de mitja hora. Potser era el moment de fer canvis, però res. El Barça flairava el gol, però se li resistia. Christanval, de cap, va rematar al pal i Cocu

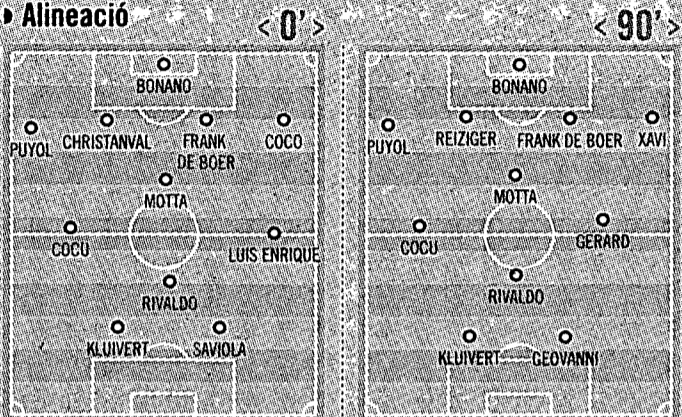
es va fer un nus en el rebot (69'). Saviola, un minut després, la creuava massa. El partit, ja que no hi havia mig del camp, bullia i era completament del Barça, però és desesperant el que arriba a fallar aquest equip.

» ESCÀNER

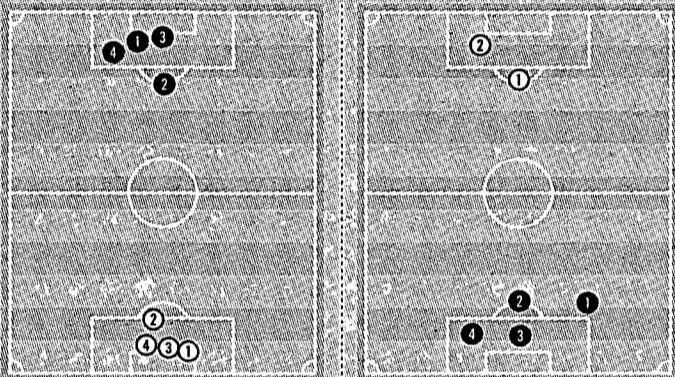
► Els números

	BARCELONA			LIVERPOOL		
	1a PART	2a PART	TOTAL	1a PART	2a PART	TOTAL
FALTES	4	8	12	8	9	17
CÓRNER	3	2	5	2	3	5
FORES DE JOC	0	0	0	0	0	0
XUTS A PORTA	4	3	7	5	2	7
TARGETES	0	1	1	3	0	3

► Alineació

► Ocasions de gol

PRIMERA PART ● Barcelona ○ Liverpool ➔ Gols] SEGONA PART

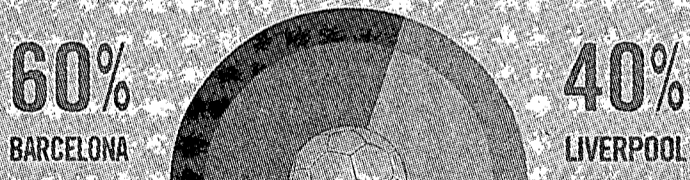
Barcelona: 1. De Boer (5') / 2. Saviola (22') / 3. Luis Enrique (35') / 4. Saviola (42')

Liverpool: 1. Gerrard (4') / 2. Heskey (8') / 3. Heskey (21') / 4. Gerrard (23')

Barcelona: 1. Rivaldo (61') / 2. Puyol (63') / 3. Christanval (70') / 4. Saviola (72')

Liverpool: 1. Hamann (51') / 2. Heskey (56')

► Possessió de pilota

» EL FITXER DEL BARÇA

	LLIGA				CHAMPIONS				TOTAL			
	PJ	G*	TG	TV	PJ	G*	TG	TV	PJ	G*	TG	TV
1. Bonano	19	19	1	0	8	8	0	0	27	27	1	0
2. Reiziger	16	0	2	0	4	0	1	0	10	0	3	0
3. De Boer	27	0	3	0	9	0	1	0	36	0	4	0
4. Andersson	12	0	3	0	4	1	0	0	16	1	3	0
5. Abelardo	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0
6. Xavi	25	2	5	1	10	0	0	0	35	2	5	1
7. Saviola	27	11	2	0	8	3	0	0	35	14	2	0
8. Cocu	27	1	9	1	10	0	4	0	37	1	13	1
9. Kluyvert	26	15	5	0	10	6	0	0	36	21	5	0
10. Rivaldo	16	7	1	0	9	3	1	0	25	10	2	0
11. Overmars	13	0	1	0	5	1	0	0	18	1	1	0
12. Sergi	17	0	0	0	4	0	0	0	21	0	0	0
13. Reina	9	7	1	0	3	4	0	0	12	11	1	0
14. Gerard	15	0	3	0	7	1	1	0	22	1	4	0
15. Rochemback	17	0	6	0	7	1	1	0	24	1	7	0
17. Christanval	19	0	2	0	8	0	2	0	27	0	4	0
18. Gabri	22	3	4	0	7	0	1	0	29	3	5	0
19. Dani	1	0	0	0	1	0	0	0	2	0	0	0
20. Alfonso	4	0	0	0	1	0	0	0	5	0	0	0
21. Luis Enrique	14	3	5	0	9	2	4	0	23	5	9	0
22. Geovanni	16	1	2	0	7	0	0	0	23	1	2	0
23. Coco	18	0	2	0	6	0	1	0	24	0	3	0
24. Puyol	26	2	7	0	10	0	3	0	36	2	10	0
26. Fernando	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0
27. Trashorras	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0
28. Motta	9	0	2	0	4	0	0	0	13	0	2	0
31. Jofre	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0

PJ: PARTITS JUGATS / G: GOLS (*) EN ELS PORTERS; GOLS ENCAIXATS / TG: TARGETES GROQUES / TV: TARGETES VERMELLES.

LIVERPOOL

- 7 **Dudek (90')**
Molt segur en el joc aeri i sempre ben col·locat. No va haver de fer cap aturada de gran mèrit.
- 6 **Abel Xavier (90')**
Va tenir problemes amb Francesco Coco i amb les basculacions del trident a les bandes.
- 8 **Henchoz (90')**
Una màquina de tallar pilotes. Va encarregar-se de Rivaldo i de tots els atacants.
- 8 **Hyypiä (90')**
Com el seu col·lega a l'eix defensiu, el seu 1m93 d'alçada van ser un mur insuperable.
- 6 **Carragher (90')**
Jugador limitat tècnicament que es va dedicar a cobrir les pujades a l'atac de Puyol.
- 6 **Hamann (90')**
Típic migcampista alemany, va actuar amb duresa en algunes accions. Va aportar solidesa i intimidació.
- 5 **Murphy (90')**
Tot i que arribava al Camp Nou com a goleador, gairebé no va tenir ocasió de trepitjar l'àrea.
- 6 **Riise (90')**
Es va situar d'interior esquerre. Jugador jove i de bona projecció. Va superar Luis Enrique.
- 5 **Gerrard (79')**
Sortia d'una lesió i va notar la falta de ritme, tot i que va estar a punt de marcar de cap.
- 5 **Litmanen (70')**
L'exblaugrana va ser titular en la seva tornada al Camp Nou. Va passar gairebé desaperbut.
- 6 **Heskey (73')**
Va sembrar el pànic amb la seva potència a la primera part però es va anar degradant.
- 6 **Smicer (90')**
Va situar-se per l'esquerra i, tot i les bones maneres, va topar amb Puyol.
- 5 **Barros (17')**
Va ocupar el lloc de Heskey i va tenir una bona ocasió, però es va entretenir.
- **Barnby (11')**
Va sortir per donar descans a Gerrard. No va tenir temps de tocar pilota.

FC BARCELONA

- 7 **Bonano (90')**
A la primera part hauria d'haver sortit una mica més, però a la segona va salvar el 0-1 davant el davanter Heskey.
- 6 **Puyol (90')**
Últimament no juga amb aquella sisena velocitat d'abans però continua sent el millor en la línia defensiva.
- 4 **Christanval (90')**
Descol·locat, lent, sense sang. A la primera part va fer patir i el van xiular. A la segona es va animar i va rematar al pal.
- 7 **De Boer (90')**
Despert. Al principi va tenir problemes amb Heskey, però va saber donar-li terreny i mesurar el moment d'entrar-lo.
- 8 **Coco (90')**
Espavilat i incansable per la banda esquerra. Va centrar amb perill. Va fer un dels seus millors partits de l'any.
- 5 **Cocu (90')**
No se'n va sortir en la distribució de l'equip. Va tenir més feina a anticipar-se a Litmanen. Va acabar molt cansat.
- 6 **Motta (90')**
Va tocar amb criteri i va dedicar-se a distribuir més que arribar a l'àrea. Aquest cop gairebé no va provar el xut a porta.
- 4 **Luis Enrique (76')**
Desconcertant. No és el Luis Enrique que tothom espera veure cada partit. Va perdre més d'una desena de pilotes.
- 5 **Kluyvert (90')**
Pràcticament ni la va ensumar. No va saber on posar-se, si a l'àrea o a la banda. Va acabar maleint la defensa anglesa.
- 5 **Rivaldo (90')**
Molt flux. Hi va posar voluntat, però no va fer més que alentir el joc. Val la pena que el brasiler s'infiltrari per jugar?
- 7 **Saviola (87')**
Ràpid i incisiu, però va trobar poca col·laboració. Va estar a punt de marcar en un parell d'ocasions, sense sort.
- **Gerard (14')**
Va sortir per veure si pescava alguna pilota centrada a l'àrea. Només va contribuir a robar pilotes.
- **Geovanni (90')**
Breu reparació del brasiler, en una sortida que només va servir perquè el camp esbronqués Rexach pel canvi.

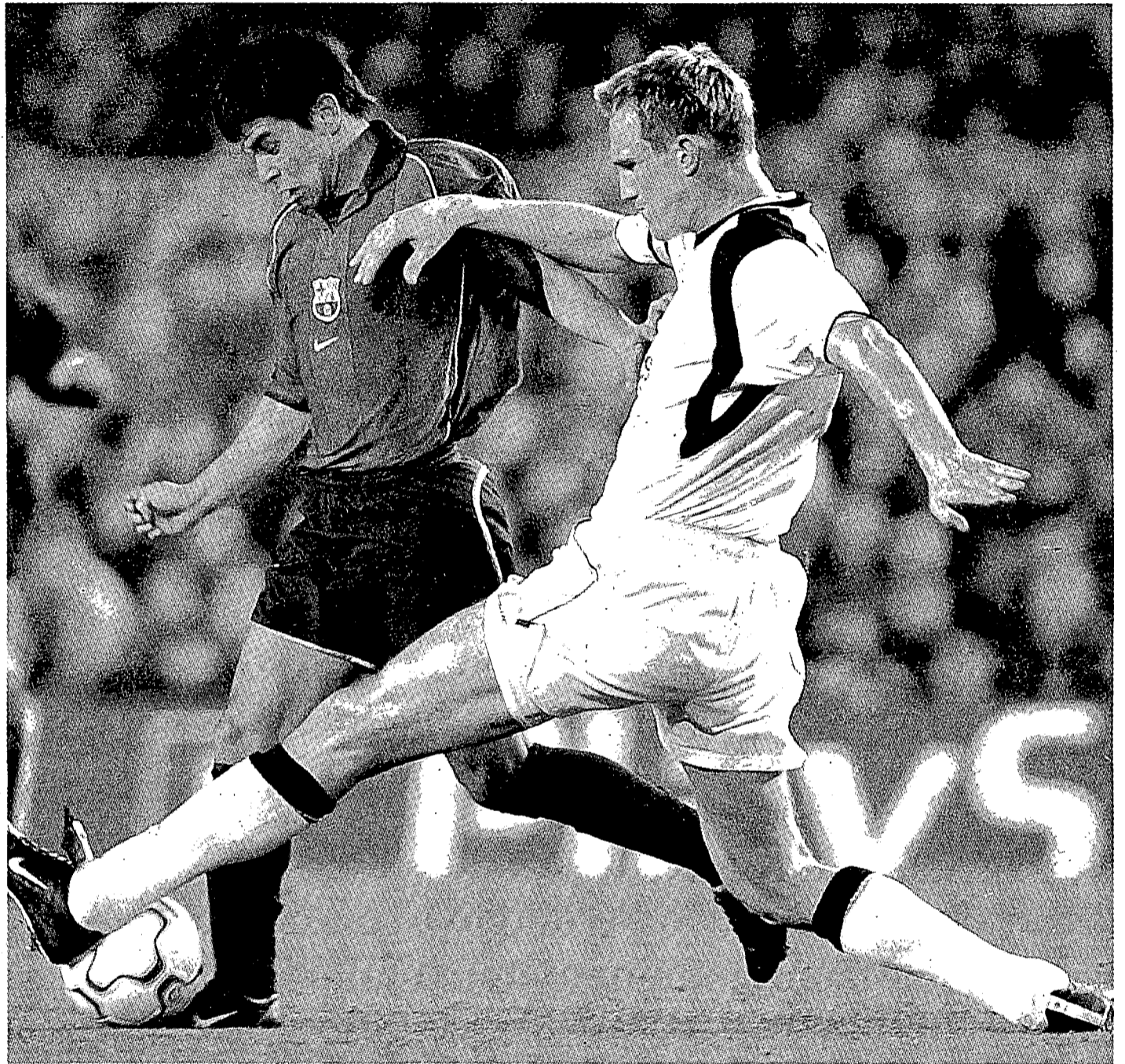
LA CONTRACRÒNICA
PEP RIERA

Voluntat i matemàtiques

El Barça encara pot guanyar la lliga de campions. Però això no se sap si és bo o dolent. Perquè les matemàtiques són les úniques que retenen les conclusions sobre un equip que ja ho ha exposat tot. A hores d'ara a l'equip de Rexach només li queda voluntat i calendari. Quatre mesos després d'una exhibició de futbol al primer toc a Anfield Road, ahir al Camp Nou els jugadors blaugrana van fer una pèssima demostració de control de pilota i dels recursos més elementals. Hi van posar voluntat, però els falta esperit. Tant individualment com col·lectivament. A vegades la pilota entra simplement per un factor de determinació. Igualment, a vegades no entra perquè falta convicció. Les ganes són un recurs massa pobre per endur-se un partit, sobretot si el rival no s'ofereix fàcilment al sacrifici. El Liverpool no és cap meravella —i encara menys sense Michael Owen—, però tampoc és el Màlaga que va visitar recentment el Camp Nou. L'empat a zero és un resultat pobre, però molt eloqüent. No hi ha més que el que es va veure. O sigui, moltes limitacions.

El partit d'ahir és dels que conviden a la grandesa. Un Barça-Liverpool hauria de ser una cita amb l'èpica que ha fet gran el futbol. Però els dos equips que es van enfrontar ahir al Camp Nou són una versió reduïda de la seva història. El Liverpool, com el Barça, té una mística especial. Però tots dos equips s'han autolimitat tant que només poden oferir una versió prosaica. Els anglesos, per la seva insistència a jugar d'una única manera. Els catalans, perquè encara no saben a què juguen.

A Can Barça el futbol ha deixat d'importar. És només un mitjà. Per als jugadors, com a molt, un mitjà de promoció. Per als tècnics, una trampa. Per als directius, un factor de risc en el compte d'explotació. El Barça ha perdut en els últims anys la connexió amb el futbol com a joc, com a mitjà d'expressió. Ha abandonat l'essència i ha magnificat tot

Hyypia intercepta una penetració de Saviola, en el partit d'ahir al Camp Nou. / EFE.

el que és accessori. Ha prescindit tant de les coses més elementals que ha acabat abandonat per la grandesa. Amb aquest panorama, el partit d'ahir es presentava més com un entrebanc més que com una cita per disfrutar.

El públic no va fallar. Tenia excusa per no anar al camp. No només pel desencant d'una temporada decebedora, sinó per la complicació ciutadana que comporta la cimera de cap d'estat de la Unió Europea. Al final, però, el trànsit va ser més confús sobre la gespa del Camp Nou que al voltant de l'estadi. Tots dos

equips van optar pel que s'anomena futbol directe, que és una manera com una altra de renunciar al bon gust. El resultat va ser una successió de mals controls de pilota, de rebòts, de males passades, de driblats enrevessats. No es pot negar que el Barça va jugar a l'atac. Però una cosa és jugar a l'atac quan no queda cap més remei i una altra fer-ho per convicció, per compromís amb un ideari. L'ideari del Barça és avui el *trident*, que quan no punxa és un embut on conflueixen totes les limitacions de l'equip de Rexach. I el trident no punxa, bàsicament perquè

se sosté en un Rivaldo que està malament físicament i ofuscat mentalment. En la dinàmica negativa en què s'ha ficat, el Barça cada vegada presenta una versió més negativa dels seus jugadors. Fins i tot Puyol, sense estar malament, està sent arrossegat per aquesta dinàmica.

Mentre el Deportivo s'exhibeix als millors escenaris (Manchester, Torí, Londres...) i el Real Madrid goleja amb els reserves, el Barça allarga la seva agonia i sobreviu fent equilibris sobre les matemàtiques i oblidant el seu deure amb el futbol.

Carles Rexach | Entrenador del FC Barcelona

«Tenim moltes possibilitats de classificar-nos»

À. PONZ
Barcelona

Tot i l'empat, Carles Rexach va llançar un missatge d'optimisme amb vista a l'últim partit a Turquia: «La fe és l'últim que es perd. Volíem assegurar avui la classificació, però no ha estat possible. De fet, si analitzem els resultats, veiem com n'és de complicat guanyar. No només en el nostre grup, la igualtat és manifesta i fins l'últim dia hauré de patir.» En aquest sentit, el tècnic blaugrana va emparar-se en el fet que una victòria ahir tampoc hauria donat la classificació al seu equip: «El reglament és molt complicat. Si avui haguéssim guanyat també hauríem necessitat l'empat en l'última jornada. Per tant, no hi hem de donar més voltes.»

Quant al partit, Rexach va tornar a posar la falta d'encert com a principal clau de l'empat: «En línies generals hem estat superiors, però les tres o quatre oportunitats que hem tingut no les hem concretat. En el futbol si no marques no guanyes i avui ens ha tornat a passar.» El tècnic no es va mostrar sorprès pel poc bagatge ofensiu del Liverpool: «No han vingut a defensar-se, però han jugat com saben. Sabíem que on més perill ens podien crear era en les faltes i els córners. Ens

EL GALATASARAY

☉ Si hi anem convençuts tenim moltes possibilitats de classificar-nos

LA IGUALTAT

☉ Tothom havia classificat el Roma i el Barça i si ens despistem ens quedem fora

EL LIVERPOOL

☉ Ens han pressionat en el primer quart però no han fet res per guanyar el partit

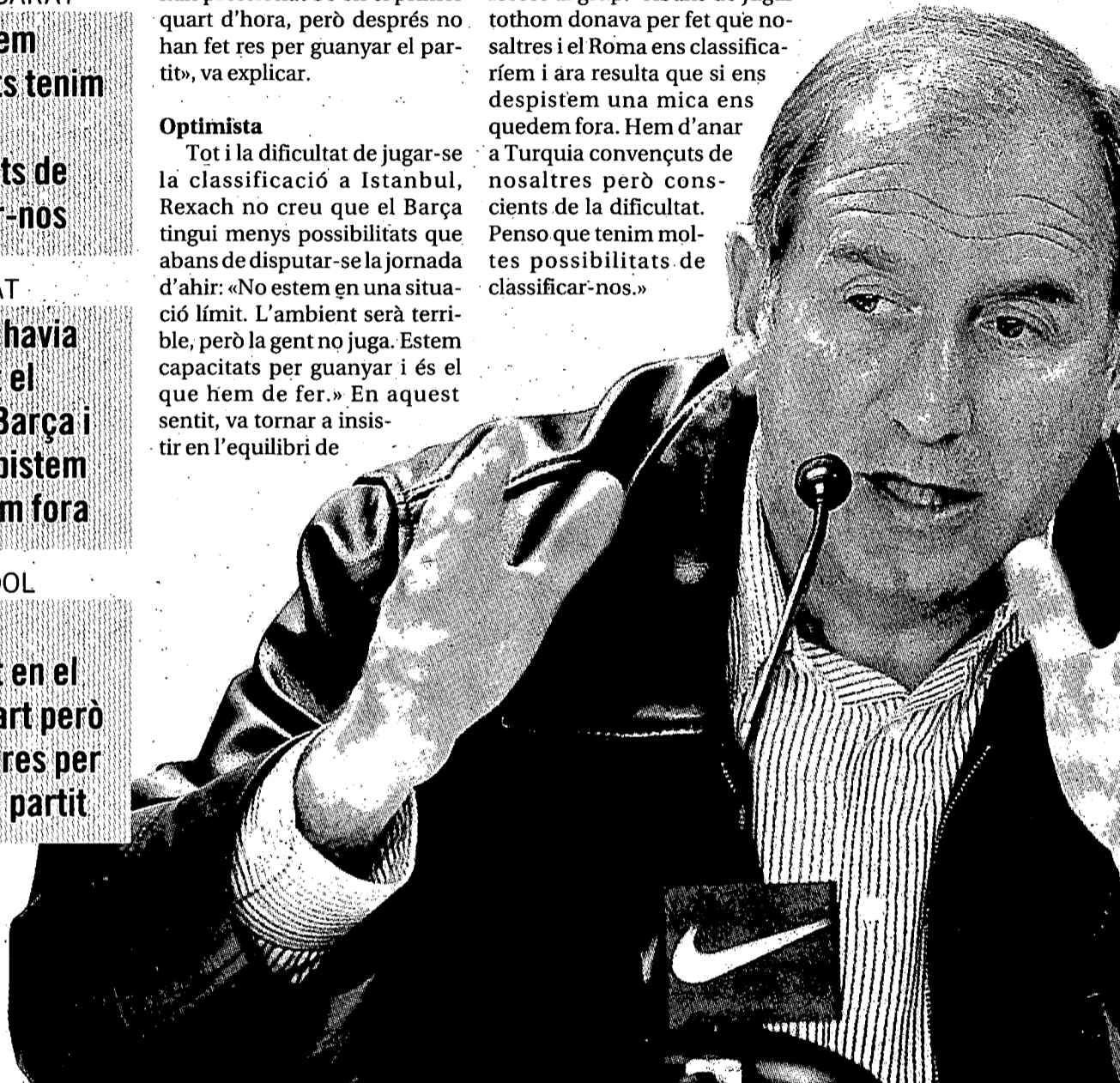
Carles Rexach considera que el Barça té prou qualitat per sortir victoriós del partit de Turquia. / EFE.

han pressionat bé en el primer quart d'hora, però després no han fet res per guanyar el partit», va explicar.

Optimista

Tot i la dificultat de jugar-se la classificació a Istanbul, Rexach no creu que el Barça tingui menys possibilitats que abans de disputar-se la jornada d'ahir: «No estem en una situació límit. L'ambient serà terrible, però la gent no juga. Estem capacitats per guanyar i és el que hem de fer.» En aquest sentit, va tornar a insistir en l'equilibri de

forces al grup: «Abans de jugar tothom donava per fet que nosaltres i el Roma ens classificaríem i ara resulta que si ens despistem una mica ens quedem fora. Hem d'anar a Turquia convençuts de nosaltres però conscients de la dificultat. Penso que tenim moltes possibilitats de classificar-nos.»

Phil Thompson | Entrenador del Liverpool

«L'empat no és un mal resultat»

À.P.
Barcelona

El tècnic anglès, Phil Thompson, va mostrar-se satisfet pel punt aconseguit: «Estic un xic decebut perquè en la primera mitja hora hem tingut oportunitats molt clares que no hem estat capaços de transformar. Si ho haguéssim fet, difícilment se'ns hauria escapat la victòria.» Amb tot, Thompson no va amagar que en assabentar-se de l'empat entre el Roma

i el Galatasaray, havia respirat tranquil: «Estem satisfets perquè malgrat la igualtat que hi ha en el grup, arribem a l'últi-

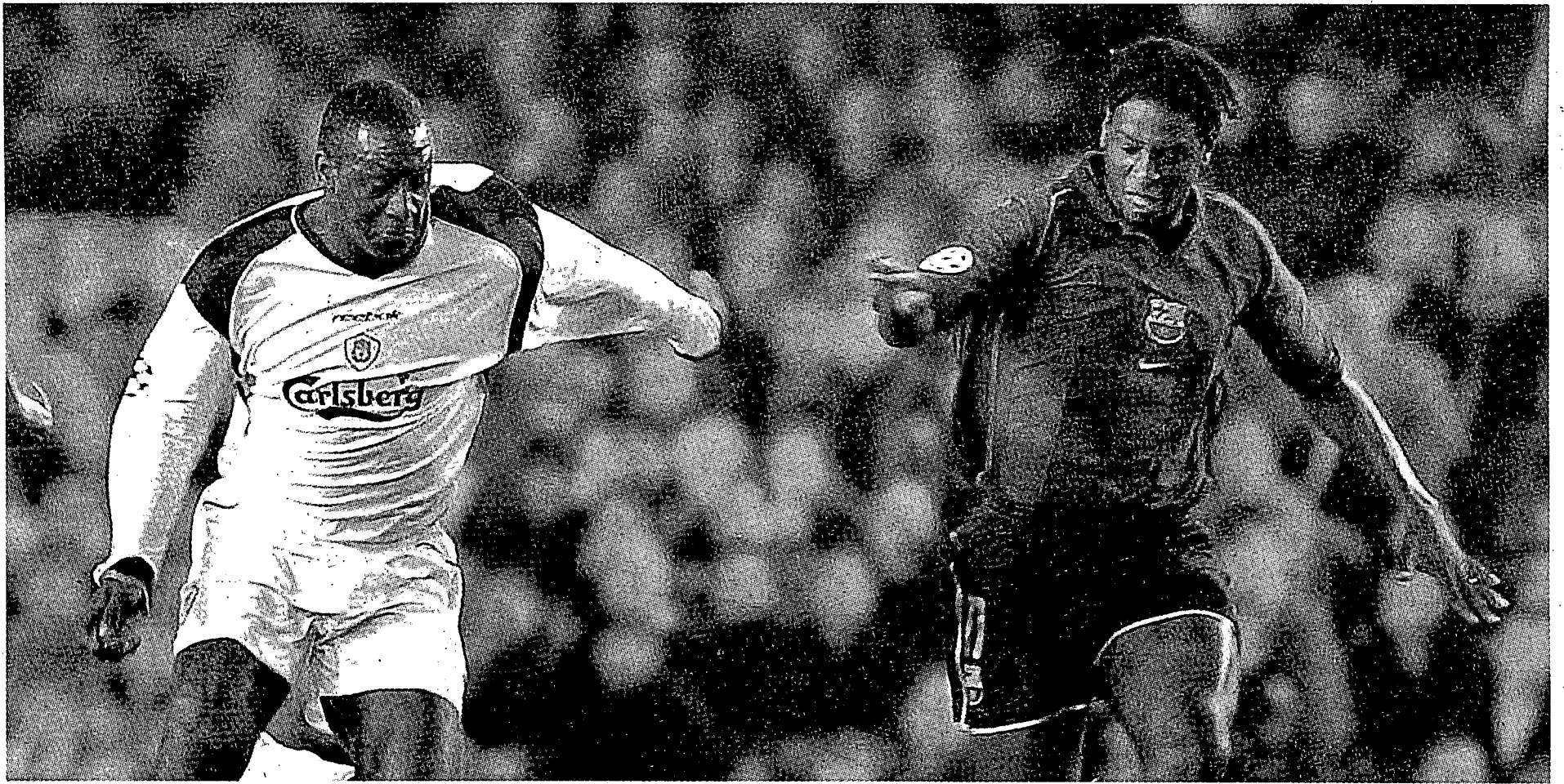
EL BARÇA

☉ Si haguéssim marcat en la primera mitja hora no se'ns hauria escapat el triomf

ma jornada conscients que tenim la classificació a l'abast. Per això l'empat no és un mal resultat.» L'judant d'Houllier va reconèixer que el Barça els havia apretat en la segona part, però que l'empat era just: «Tots dos equips hem tingut oportunitats. Si haguéssim marcat al principi, però, repeteixo, difícilment se'ns hauria escapat la victòria.» El tècnic també va mostrar el seu malestar per les declaracions prèvies que havien fet De Boer i Kluyvert cri-

ticant l'estil de joc del seu equip: «Aquests jugadors hauran de passar les vacances a Disneyworld i no al Japó», en clara al·lusió a l'eliminació d'Holanda per al mundial.

El defensa del Barça Christianval lluita per una pilota amb el davanter del Liverpool Emile Heskey en el partit d'ahir al Camp Nou. / EFE

Obligats a puntuar a l'infern turc

➤ Fins i tot empatant a Turquia els blaugrana podrien quedar eliminats

➤ Si el Liverpool guanyés per més d'un gol el Roma, el triple empat deixaria fora el Barça

➤ Carles Rexach no podrà disposar de Philip Cocu per sanció

FERRAN CORREAS
Barcelona

Els dos resultats que es van produir ahir, empat a l'Estadi a zero i una altra igualada, en aquest cas a un, a l'Olimpic de Roma entre el conjunt italià i el Galatasaray, fan que qualsevol dels equips que componen el grup encara tingui possibilitats de passar als quarts de final. El Barcelona depèn d'ell mateix, però no ho tindrà fàcil, ja que està obligat a puntuar a l'infern de l'Ali Sami Yen dimarts vinent contra el Galatasaray. Una derrota dels de Carles Rexach a Turquia eliminaria els blaugrana, ara segons, ja que serien superats, com a mínim, pels turcs. La victòria, que hores d'ara sembla difícil si te-

nim en compte els antecedents i també els pobres resultats que ha fet aquesta temporada el Barcelona lluny del Camp Nou, classificaria automàticament els jugadors de Rexach, que

fins i tot podrien ser primers de grup si el Roma no guanya a Liverpool, fet aquest que provocaria que el Barça evités a quarts de final el Real Madrid, ja primer del seu grup, i el De-

portivo, que pràcticament també ho és.

Pel que fa a l'empat, aquest resultat podria classificar el Barça, però també deixar-lo fora dels quarts de final. Si hi

ha empat a Turquia, els de Rexach estarien classificats sempre que el Roma, que no pot perdre a Liverpool si no vol dependre de tercers, guanyés o empatés a Anfield Road. Ara bé, si els anglesos aconseguixen la victòria hi hauria un triple empat al capdavant de la classificació i s'hauria de recórrer al *goal-average*. Llavors dependria per quants gols guanyés el Liverpool al Roma. Si ho fa per la mínima, passaria el Roma i el Barça, però si ho fa per més gols, els blaugrana quedarien eliminats.

El Barcelona haurà de jugar-se, doncs, la classificació a Turquia i ho haurà de fer sense Philip Cocu, que ahir va veure una targeta groga i haurà de complir un partit de sanció.

Un empat i una derrota al camp del Galatasaray

El Barcelona ha jugat dues vegades a l'infern de l'Ali Sami Yen en la lliga de campions i cap de les dues va finalitzar amb victòria blaugrana. La primera, amb Johan Cruyff a la banqueta, va ser el 24 de novembre del 1993, en partit de la primera fase de la copa d'Europa. Aquell dia el Barcelona va aconseguir treure un empat, a zero, de l'estadi turc. El partit sempre serà recordat perquè aquell dia el tècnic holandès va fer debutar amb el primer equip blaugrana Sergi Barjuan, actual capità del Barcelona i hores d'ara de baixa com a conseqüència d'una lesió que li

va afectar el turmell i també el genoll i que es va fer al camp del Roma. La segona visita del Barça al camp del Galatasaray va ser just un any després, el 23 de novembre del 1994. Aquell dia els homes que continuava dirigint Cruyff van perdre per 2-1, tot i que van començar avançant-se en el marcador en el minut quinze gràcies a un gol de Romário. Després va empatar Hakan Sukur i Arif va donar el triomf als turcs a dos minuts del final amb la col·laboració de Busquets, ja que el porter català es va ficar a la seva porteria amb la pilota a les mans.

Carles Puyol arriba als cent partits sense celebració

El lateral, en dos anys i mig, ja ha arribat a aquesta xifra centenària

Ahir el jugador del planter no va tenir la participació ofensiva d'altres ocasions

JOSEP M. PUIG
Barcelona

El jove lateral del Barça Carles Puyol no va complir de la millor manera possible ahir els cent partits oficials amb la samarreta del Barça. El conjunt blaugrana no va poder passar de l'empat a zero contra l'equip anglès i es jugarà la classificació a l'infern de l'Ali Sami Yen dimarts que ve, en un partit en què posarà en joc gran part de la temporada. Puyol, amb una actuació correcta, va acabar el partit desesperat i amb les mitges a baix del tot pel sobreforç de córrer per la banda com un desesperat, però amb la consciència tranquil·la que encara el seu equip de l'ànima té possibilitats de ser als quarts de final de la competició.

Pel que fa estrictament a l'actuació de Puyol durant el partit, en la primera part d'ahir Puyol va tenir poca presència ofensiva tot i que va forçar que l'àrbitre ensenyés una targeta a un jugador del Liverpool. En la segona part, a mesura que les necessitats del Barça s'anaven incrementant, el noi de la Pobla de Segur va pujar més per la seva banda dreta i va tenir la possibilitat d'obrir el marcador en un llançament des de fora de l'àrea en el mi-

ELS SEUS NÚMEROS

nut 63 que Dudek va aturar. Puyol va suar en els últims minuts per mantenir a ratlla els contraatacs dels rivals, però va contribuir que la porteria del Barça continués a zero.

Meteòric. Puyol va debutar fa poc més de dos anys i mig —al camp del Valladolid (0-2) el 2

d'octubre de 1999— de la mà del tècnic Louis van Gaal i des de llavors la seva progressió ha estat impressionant. A punt de fer els 24 anys —el pròxim 13 d'abril—, el defensa català va complir ahir els seus primers cent partits com a blaugrana. Ara a Puyol només li falta lligar el seu futur amb el Barça, ja

que el seu contracte s'acaba el 30 de juny del 2004.

Puyol, que té una fitxa de 140 milions de pessetes anuals i una clàusula de 4.000 milions, podria ampliar les seves previsions econòmiques a 250 milions anuals i el Barça blindaria el jugador amb 6.000 milions de pessetes de clàusula.

Cocu diu que l'acció que li va costar la targeta no era ni falta

Barcelona. Cocu va mostrar-se ahir força decebut per la targeta que va veure i que li impedirà jugar l'última jornada. El migcampista va explicar que el col·legiat va equivocar-se perquè en cap moment toca el jugador: «Crec que ha fet un bon arbitratge però en la meua jugada s'ha equivocat per complet. No he fet ni falta. Només toco la pilota», va dir. L'holandès va ser l'únic dels jugadors amenaçats (Xavi, Luis Enrique i Christianval) de sanció que va veure la targeta groga. / EL 9

El rei Joan Carles presencia finalment el partit des de la llotja

Barcelona. La llotja del Camp Nou va registrar ahir un ple històric per presenciar el partit vital de lliga de campions. El rei Joan Carles va presidir el partit i va estar acompanyat per Iñaki Urdangarin i la seva dona, la infanta Cristina. Artur Mas, conseller en cap de la Generalitat, José Luis Zapatero, secretari general del PSOE, Josep Maldonado, secretari general de l'Esport de Catalunya, Joan Clos, alcalde de Barcelona, també van estar a la llotja junt amb Van Gaal. / EL 9

Reiziger paga els errors i veu el partit des de la graderia amb Overmars

Barcelona. Michael Reiziger i Marc Overmars van ser els jugadors descartats per Carles Rexach per a l'enfrontament contra el Liverpool. El defensa holandès va pagar així els errors de Sevilla, on Dani, el jugador que marcava, va fer dos gols. D'altra banda, el fitxatge més car de la història del Barça va tornar a veure un altre partit des de la graderia i va quedar demostrat que l'holandès és un dels jugadors més irrelevants. / EL 9

Tres «supporters» detinguts

EL 9
Barcelona

Tres seguidors del Liverpool van ser detinguts poc abans de començar el partit per haver agredit sexualment una prostituta als serveis d'una cafeteria de la Rambla. Fonts de la policia van informar que una patrulla, alertada per un cambrer que havia sentit els crits de la víctima, va tirar a terra una de les portes del servei, on els tres detinguts estaven abusant de la víctima. Als hooligans, que segons sembla es trobaven em-

briagats, se'ls va intervenir un telèfon mòbil i 40 euros, que havien sostret a la víctima poc abans. La dona va haver de rebre assistència a l'hospital clínic. Els tres seguidors, d'edats compreses entre els 25 i els 36 anys, van ser detinguts i traslladats a les dependències policials. A banda d'aquest incident, un altre grup de seguidors anglesos van provocar petites destrosses en una botiga de roba de la Porta Ferrissa. L'altre incident destacable va ser una baralla entre aficionats en un bar situat a la plaça Real.

Més de cinc mil anglesos van viatjar a Barcelona per seguir el partit. / EFE.

Més psicosi que embussos i aglomeracions

➤ La gent va accedir a l'estadi de manera esglaonada sense les retencions previstes

➤ L'afició va conscienciar-se i les cues esperades a la Travessera no van produir-se

A. PONZ
Barcelona

El públic va accedir a l'estadi de manera esglaonada i no va haver-hi més trànsit que un altre dia de partit. / EFE.

«Tant de bo tots els dies arribar a l'estadi fos tan fàcil com avui. Per al dia del Madrid teníem previst sortir quatre hores abans, però vist el d'avui ens ho replantejarem», comentava en Joan, de la Peña Barcelonista de Coma-ruga, dues hores abans de començar el que havia estat definit com el partit de l'embús. I és que l'afició blaugrana estava tan conscienciada que es va prendre al peu de la lletra les recomanacions per evitar uns embussos i unes aglomeracions que no van existir. Relativa calma i un trànsit ni menys ni més fluid que qualsevol altre dia de partit, van fer que arribar al Camp Nou no fos cap odissea, com s'havia especulat durant tota la setmana. Les diferents penyes van avançar l'hora de la sortida i van poder comprovar l'arribada dels pocs més de 4.000 *hooligans*, que també va produir-se de manera esglaonada. Pel que fa al simpàtizant de la ciutat i l'àrea metropolitana, es va optar per deixar el cotxe a casa i convertir el transport públic en la principal via alternativa. Els reforços de les diferents línies (tant de metro, com d'autobús i de trens de rodalies) van fer que tampoc hi ha-

gués grans aglomeracions. Així, el trànsit de cotxes va ser dins a la travessera de les Corts (principal via d'accés amb la Diagonal tallada), però res fora del normal ja que molta gent va

decidir deixar el vehicle en algun dels divuit pàrquings habilitats pel Barça. L'arribada a l'estadi es va anar produint de manera esglaonada. Un partit entre els alevins i els infantils

de l'entitat va amenitzar una jornada que si bé va començar amb la por de veure una deserció de públic que no va produir-se, va acabar amb el desencís d'un altre empat.

Bielsa no convoca Saviola i Bonano per a l'amistós contra el Camerun

Buenos Aires. El seleccionador argentí, Marcelo Bielsa, no ha convocat els blaugrana Saviola i Bonano per a l'amistós contra el Camerun del 27 a Ginebra. Burgos i Cavallero són els porters cridats per Bielsa, mentre que els davanters —tampoc hi ha Batistuta— són Crespo, Claudio López i Caniggia. La resta de convocats són Ayala, Chamot, Samuel, Pochettino, Placente, Zanetti, Gustavo López, Aimar, Gallardo, Kily González, Almeyda, Sorin i Verón. / EL9

Arteta desmenteix que hagi arribat a un acord amb el Glasgow Rangers

Barcelona. El migcampista Mikel Arteta, cedit pel Barcelona al Paris-Saint Germain, va desmentir ahir que estigués negociant amb el Glasgow Rangers per a la temporada que ve. Tot i que el club escocès està molt interessat a contractar els serveis del blaugrana —així ho va expressar ahir Douglas Odam, el director de finances dels Rangers— el jugador va desmentir-ho: «De moment no m'he plantejat moure'm de Paris ni tornar a Barcelona. Ni hi ha res de res», va explicar a l'agència Efe. / EFE

El Madrid arriba demà a la tarda i s'allotjarà en un hotel de Sitges

Barcelona. L'expedició del Real Madrid té prevista la seva arribada demà a la tarda. Els madrilenys faran una suau sessió preparatòria al matí, i cap a les set de la tarda sortiran de Barajas. Només arribar els jugadors marxaran cap a Sitges, on s'allotjaran a l'hotel Meliá. Allà, Vicente del Bosque farà la roda de premsa. El club blanc va decidir finalment concentrar-se fora de Barcelona per no coincidir amb la cimera. / EL9

! Figo, quasi descartat per al Camp Nou.

Figo està pràcticament descartat per jugar, dissabte que ve, contra el Barcelona, perquè continua sense entrenar-se amb la resta de l'equip. En el comunicat mèdic emès pel club madridista no es va fer constar que el jugador serà baixa, però Figo no es va entrenar ahir amb l'equip, la qual cosa implica que tingui molt poques possibilitats de poder entrar en la convocatòria. Figo va estar treballant al gimnàs i a la piscina de la Ciutat Esportiva, i continua sent atès pels fisioterapeutes.

El Roma no aconsegueix superar la muralla turca

⊕ Els italians van dominar, però el Galatasaray va mostrar una defensa sòlida

⊕ Cafu i Karan, els golejadors, van ser els homes més actius dels seus equips

ROMA	GALATASARAY
1	1
1 Antonioni 7	1 Mondragón 8
2 Cafu 9	3 K. Bulent 6
14 Panucci 6	5 Asik 6
15 Zebina 5	14 Victoria 7
19 Samuel 6	15 Pérez 5
32 Candela 6	11 Hasan Sas 7
5 Lima 6	18 A. Akman 6
11 Emerson 5	23 Fleurquin 6
9 Montella 5	67 Ergun 6
10 Totti 7	7 Gökten 6
24 Delvecchio 7	9 Karan 7

CANVIS
6 Aldair (6) per Zebina (46')
20 Batistuta (5) per Montella (55')
8 Assunção (5) per Delvecchio (81')
35 Capone (5) per Pérez (84')
26 Niculescu (5) per Karan (88')

GOLS
0-1. (45') Karan En una jugada individual, marca d'un tret creuat.
1-1. (52') Cafu Supera d'un xut de vaselina el porter Mondragón.

ÀRBITRE
Anders Frisk (Suècia).

TARGETES
Grogues: Montella, Cafu, Hasan Ses i Pérez.

INCIDÈNCIES
Estadi: Olímpic de Roma. 75.450 espectadors.
Incidents entre els jugadors del Galatasaray i la policia local en el moment en què els futbolistes abandonen el terreny de joc.

El Roma no va exhibir el joc del seu últim partit en la lliga italiana. / EFE.

DAVID CUNILLERA
Roma

El Roma no va saber plasmar ahir contra el Galatasaray l'excel·lent nivell de joc que va oferir al camp del Lazio en l'última jornada del seu campionat domèstic, en què va guanyar el derbi romà per 1-5. Els turcs, tot i no fer un gran partit, van aconseguir un punt en la seva

visita a l'Olímpic de Roma. Així, doncs, les coses continuen com estaven en el grup B, ja que el Barcelona i el Liverpool també van empatar. Els romans van portar la iniciativa del joc des de l'inici del partit, però van trobar moltes dificultats per superar la contundent defensa turca. Els jugadors del Galatasaray, molt ben organitzats al terreny de joc i amb les ganes i dedicació que els caracteritza, van saber anul·lar les iniciatives de l'equip local i mantenir les seves possibilitats en el contraatac. A mesura que s'apropava el descans, el defensa turc Pérez va ser desbordat, una vegada i una altra, per la potència física del davanter romà Delvecchio per la banda esquerra. Precisament quan el Roma va començar a disposar de les seves millors oportunitats, va arribar el gol visitant. Karan, en una jugada individual, va marcar d'un tret creuat en l'últim minut de la primera part.

Amb la represa del joc, els italians van tornar a exhibir un bon nivell. Cafu, que va jugar més avançat, imparable per a la defensa visitant, va ser l'encarregat de fer justícia amb el gol de l'empat. El brasiler va marcar de vaselina davant la impotència de Mondragón. El Roma va continuar insistint per les bandes, però la defensa turca va saber mantenir el resultat fins al final.

Trezeguet i Van Nistelrooy es mantenen com a màxims golejadors

Barcelona: El francès David Trezeguet (Juventus) i l'holandès Ruud van Nistelrooy (Manchester United) continuen encapçalant la classificació de golejadors de la competició amb vuit gols, a una jornada perquè s'acabi la segona fase. Cap dels dos jugadors van aconseguir marcar en la cinquena jornada, que es va disputar entre ahir i dimarts, però l'únic jugador que els podia atrapar, el francès de l'Arsenal Thierry Henry, tampoc va fer-ho. De fet no va ser una jornada gaire afortunada per als màxims realitzadors de la competició, ja que els quatre següents en la taula de realitzadors tampoc van marcar: Elber, del Bayern, i Kluivert, del Barcelona, que estan empatats amb cinc gols; i Konstantinou (Panathinaikos) i Diego Tristán (Deportivo), que n'han aconseguit cinc cadascun. / EL9

El Boavista no passa de l'empat i perd totes les possibilitats (1-1)

Nantes (França): El Boavista no va passar de l'empat al camp del Nantes, d'aquesta manera va enterrar les seves possibilitats d'accedir a la fase següent. El conjunt francès, per la seva banda, tancarà la seva participació en aquesta segona fase sense haver pogut guanyar cap partit a casa. / EL9

NANTES: Landreau, Yepes, Gillet, Bily, Ateba, Cetto, Quint, Savinaud, Djemba, André, Moldovan i De la Rocha.
Canvis: Vahirua per Moldovan (46'), Laspalles per Quint (52') i Devineau per Savinaud (62').

BOAVISTA: Ricardo, Rui Oscar, Paulo Turra, Pedro Emanuel, Erivan, Jorge Silva, Pedro Santos, Petit, Rui Lima, Duda i Goulart.
Canvis: Sanchez per Pedro Santos (46'), Martelinho per Rui Lima (46') i Goulart per Mario Santos (62').

GOLS: 0-1 (43') Moldovan. 1-1 (78') Martelinho.

ÀRBITRE: Hugh Dallas (Escòcia).
Targetes grogues: Gillet, Djemba, Erivan i Pedro Santos.
Incidències: Uns 28.000 espectadors van presenciar el partit al camp del La Boujerie.

El Manchester i el Bayern, classificats

EL 9
Manchester (Anglaterra)

El Manchester United i el Bayern de Munic es van assegurar la classificació per als quarts de final amb el punt que van sumar a Old Trafford. Tot i que no hi va haver gols, el partit va tenir molta tensió i els dos equips van buscar la victòria. L'equip anglès, que es va classificar per sisena vegada consecutiva per als quarts, va sortir disposat a revenjar-se de l'eliminació en aquesta com-

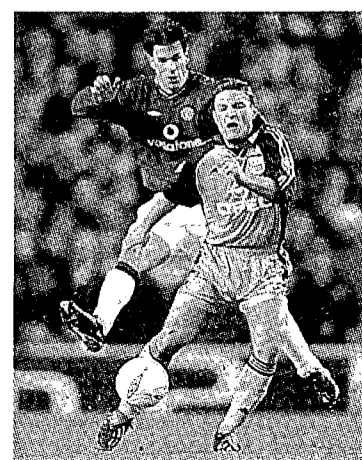
petició contra l'equip alemany però es va veure sorprès per l'agressivitat inicial dels bavaresos. Paulo Sergio, Pizarro i Santa Cruz van portar la inquietud a la defensa de l'equip de sir Alex Ferguson. L'United va reaccionar a la mitja hora de joc i va arribar amb perill a l'àrea de Khan, però la possessió de la pilota la mantenia el Bayern. El migcampista Hargreaves va ser una de les peces clau en el joc dels alemanys i les seves passades llargues van generar molt perill. La iniciativa

ofensiva dels locals la van tenir el gal·lès Giggs i l'holandès Van Nistelrooy.

MANCHESTER UNITED: Barthez, G. Neville, Blanc, Johnsen, Silvestre, Beckham, Giggs, Roy Keane, Veron, Solskjaer i Van Nistelrooy.
Canvis: Forlan per Solskjaer (78'), Nom (00').

BAYERN MUNIC: Kahn, Lizarazu, Kuffour, R. Kovac, Linke, Jeremies, Hargreaves, Effenberg, Piazzo, Santa Cruz i Paulo Sergio.
Canvis: Fink per Jeremies (73'), Zickler per Santa Cruz (77') i Elber per Paulo Sergio (83').

ÀRBITRE: Gilles Veissiere (França).
Targetes grogues: Blanc, Van Nistelrooy.
Incidències: 66.818 espectadors a Old Trafford.

LA SEGONA FASE DE LA Lliga DE CAMPIONS

GRUP A

BAYERN MUNIC
(Alemanya)

NANTES
(França)

MANCHESTER UNITED
(Anglaterra)

BOAVISTA
(Portugal)

GRUP B

BARCELONA
(Espanya)

LIVERPOOL
(Anglaterra)

GALATASARAY
(Turquia)

ROMA
(Itàlia)

GRUP C

PANATHINAİKÒS
(Grècia)

REAL MADRID
(Espanya)

PORTO
(Portugal)

SPARTA PRAGA
(República Txeca)

GRUP D

JUVENTUS
(Itàlia)

DEPORTIVO
(Espanya)

ARSENAL
(Anglaterra)

B. LEVERKUSEN
(Alemanya)

CLASSIFICACIÓ

	PJ	G	E	P	GF	GC	PT
MANCHESTER	5	2	3	0	10	3	9
BAYERN M.	5	2	3	0	3	1	9
BOAVISTA	5	1	2	2	2	5	5
NANTES	5	0	2	3	3	9	2

CLASSIFICACIÓ

	PJ	G	E	P	GF	GC	PT
ROMA	5	1	4	0	6	3	7
BARCELONA	5	1	3	1	6	7	6
GALATASARAY	5	0	5	0	5	5	5
LIVERPOOL	5	0	4	1	2	4	4

CLASSIFICACIÓ

	PJ	G	E	P	GF	GC	PT
REAL MADRID	5	5	0	0	12	3	15
PANATHINAİKÒS	4	2	1	2	5	6	7
PORTO	5	1	1	3	3	5	4
SPARTA PRAGA	5	1	0	4	4	10	3

CLASSIFICACIÓ

	PJ	G	E	P	GF	GC	PT
DEPORTIVO	5	3	1	1	6	3	10
ARSENAL	5	2	1	2	8	7	7
B. LEVERKUSEN	5	2	1	2	8	10	7
JUVENTUS	5	1	1	3	6	8	4

CALENDARI

20/11	Bayern M. - Manchester U.	1 - 1
	Boavista - Nantes	1 - 0
5/12	Manchester U. - Boavista	3 - 0
	Nantes - Bayern M.	0 - 1
20/2	Boavista - Bayern M.	0 - 0
	Nantes - Manchester U.	1 - 1
26/2	Bayern M. - Boavista	1 - 0
	Manchester U. - Nantes	5 - 1
13/3	Manchester U. - Bayern M.	0 - 0
	Nantes - Boavista	1 - 1
19/3	Bayern M. - Nantes	
	Boavista - Manchester U.	

CALENDARI

20/11	Galatasaray - Roma	1 - 1
	Liverpool - Barcelona	1 - 3
5/12	Barcelona - Galatasaray	2 - 2
	Roma - Liverpool	0 - 0
20/2	Barcelona - Roma	1 - 1
	Liverpool - Galatasaray	0 - 0
26/2	Roma - Barcelona	3 - 0
	Galatasaray - Liverpool	1 - 1
13/3	Barcelona - Liverpool	0 - 0
	Roma - Galatasaray	1 - 1
19/3	Galatasaray - Barcelona	
	Liverpool - Roma	

CALENDARI

21/11	Panathinaikòs - Porto	0 - 0
	Sparta Praga - Real Madrid	2 - 3
4/12	Porto - Sparta Praga	0 - 1
	Real Madrid - Panathinaikòs	3 - 0
19/2	Real Madrid - Porto	1 - 0
	Sparta Praga - Panathinaikòs	0 - 2
27/2	Porto - Real Madrid	1 - 2
	Panathinaikòs - Sparta Praga	2 - 1
12/3	Porto - Panathinaikòs	2 - 1
	Real Madrid - Sparta Praga	3 - 0
20/3	Panathinaikòs - Real Madrid	
	Sparta Praga - Porto	

CALENDARI

21/11	Deportivo - Arsenal	2 - 0
	Juventus - Bayer Leverkusen	4 - 0
4/12	Arsenal - Juventus	3 - 1
	Bayer Leverkusen - Deportivo	3 - 0
19/2	Bayer Leverkusen - Arsenal	1 - 1
	Juventus - Deportivo	0 - 0
27/2	Arsenal - Bayer Leverkusen	4 - 1
	Deportivo - Juventus	2 - 0
12/3	Arsenal - Deportivo	0 - 2
	Bayer Leverkusen - Juventus	3 - 1
20/3	Deportivo - Bayer Leverkusen	
	Juventus - Arsenal	

GOLEJADORS

8 GOLS. Van Nisterrooy (1p) (Manchester U.)

6 GOLS. Elber (Bayern Munic)

4 GOLS. Elpidio Silva (Boavista), Solksjaer (Manchester U.)

3 GOLS. Erwin Sánchez (Boavista), Bec kham (Manchester U.), Santa Cruz (Bayern Munic)

2 GOLS. André (Nantes) i Pizarro i Paulo Sergio (Bayern Munic) i Moldovan (Nantes)

1 GOL. Duda, Martelinho i Goulart (Boavista), Quint (1P), Dalmat, Vahirua, Fabbri, Armand, Ziani i Da Silva (Nantes), Scholes, Blanc, Cole i Giggs, Silvestre (Manchester U.) i Salihamidzic i Zickler (Bayern Munic)

GOLEJADORS

6 GOLS. Kluivert (Barcelona).

4 GOLS. Umit Karan (Galatasaray)

3 GOLS. Rivaldo (1P) i Saviola (Barcelona) i Totti (1p) (Roma).

2 GOLS. Murphy i Owen (Liverpool), Sergen Yalçin (Galatasaray) i Luis Enrique (Barcelona), Emerson i Cafu (Roma).

1 GOL. Litmanen, Gerrard, Smicer i Wright (Liverpool), Montela, Tomassi, Delvecchio i Panucci (Roma), Arif Erdem, Fleurquin i Sebastien Pérez (Galatasaray), i Andersson, Gerard, Rochemback i Overmars (Barcelona)

GOLEJADORS

5 GOLS. Konstantinou (Panathinaikòs)

4 GOLS. Raúl i Solari (Real Madrid)

3 GOLS. Figo (2P) (Real Madrid), Clayton i Pena (Porto) i Sionko (Sparta P.).

2 GOLS. R. Carlos, Helguera, Guti, Savio i Morientes (Real Madrid), Vlaovic, Karagounis i Ollisadebe (Panathinaikòs), Pena i Deco (Porto), Kincl i Michalik (Sparta P.).

1 GOL. Basina i Kolkka (Panathinaikòs), Munitis, Zidane, Celades i McManaman (Real Madrid), Mario Silva (Porto), i Hartig, Labant (1P), Novotny, Jarosik, Holub, Klein i Babnic (Sparta P.).

GOLEJADORS

8 GOLS. Trezeguet (Juventus).

7 GOLS. Henry (2P) (Arsenal)

5 GOLS. Tristan (1P) (Deportivo)

4 GOLS. Del Piero (Juventus).

3 GOLS. Ljunberg (Arsenal) i Kirsten (Leverkusen), Pires (Arsenal) i Valeron (Deportivo)

2 GOLS. Ballack, Sebescen i Neuville (Leverkusen) i Naybet (Deportivo), Pires i Bergkamp (Arsenal) i Tudor (Juventus). **1 GOL.** Wiltord i Vieira (Arsenal), Amoruso (1P) i Montero (Juventus), Lúcio, Ramelow, Schneider, Bastürk, Zé Roberto, Berbatov (B. Leverkusen) i Fran, Pandiani, Makaay, Sergio, Capdevila Djalminha (Deportivo).

INGRESSOS

BAYERN M.	8,08 milions
MANCHESTER	7,68 milions
BOAVISTA	7,01 milions
NANTES	7,01 milions

INGRESSOS

GALATASARAY	7,34 milions
BARCELONA	7,45 milions
ROMA	7,51 milions
LIVERPOOL	7,51 milions

INGRESSOS

REAL MADRID	9,00 milions
SPARTA PRAGA	7,56 milions
PANATHINAİKÒS	7,84 milions
PORTO	7,23 milions

INGRESSOS

JUVENTUS	7,72 milions
DEPORTIVO	8,40 milions
BAYER LEVERKUSEN	8,04 milions
ARSENAL	7,60 milions

ELS EQUIPS

Boavista
2 PARTICIPACIONS
MILLOR CLASSIFICACIÓ: 1a ronda 1999
TÈCNIC: Jaime M. Pacheco (2a temp.)

Manchester U.
13 PARTICIPACIONS
MILLOR CLASSIFICACIÓ: Campió 1968, 99
TÈCNIC: Alex Ferguson (12a temp.)

Bayern Munic
19 PARTICIPACIONS
MILLOR CLASSIFICACIÓ: Campió 1974, 75, 76, 2001
TÈCNIC: Ottmar Hitzfeld (3a temp.)

Nantes
8 PARTICIPACIONS
MILLOR CLASSIFICACIÓ: Semifinalista 1998
TÈCNIC: Angel Marcos (1a temp.)

ELS EQUIPS

Barcelona
13 PARTICIPACIONS
MILLOR CLASSIFICACIÓ: Campió 1992
TÈCNIC: Carles Rexach (2a temp.)

Roma
2 PARTICIPACIONS
MILLOR CLASSIFICACIÓ: Finalista 1984
TÈCNIC: Fabio Capello (3a temp.)

Liverpool
13 PARTICIPACIONS
MILLOR CLASSIFICACIÓ: Campió 1977, 78, 81, 84
TÈCNIC: Gérard Houllier (3a temp.)

Galatasaray
16 PARTICIPACIONS
MILLOR CLASSIFICACIÓ: Semifinalista 1989
TÈCNIC: Mircea Lucescu (2a temp.)

ELS EQUIPS

Real Madrid
32 PARTICIPACIONS
MILLOR CLASSIFICACIÓ: Campió 1956-60, 66, 98, 2000
TÈCNIC: Vicente del Bosque (2a temp.)

Porto
18 PARTICIPACIONS
MILLOR CLASSIFICACIÓ: Campió 1987
TÈCNIC: Jose Mourinho (1a temp.)

Sparta Praga
16 PARTICIPACIONS
MILLOR CLASSIFICACIÓ: Semifinalista 1992
TÈCNIC: Jaroslav Hřebík (3a temp.)

Panathinaikòs
18 PARTICIPACIONS
MILLOR CLASSIFICACIÓ: Finalista 1971
TÈCNIC: Sergio Markarian (1a temp.)

ELS EQUIPS

Deportivo
2 PARTICIPACIONS
1/4 final 2001
TÈCNIC: Javier Irureta (4a temp.)

Arsenal
6 PARTICIPACIONS
MILLOR CLASSIFICACIÓ: 1/4 final 1972, 2001
TÈCNIC: Arsène Wenger (4a temp.)

Juventus
20 PARTICIPACIONS
MILLOR CLASSIFICACIÓ: Campió 1985, 96
TÈCNIC: Marcello Lippi

B. Leverkusen
4 PARTICIPACIONS
MILLOR CLASSIFICACIÓ: 1/4 final 2000
TÈCNIC: Klaus Toppmöller (1a temp.)

PREMIS

Nota: Les xifres econòmiques són en euros.

PER PARTICIPACIÓ	970.000
1a i 2a FASE	320.000 per partit + 320.000 per victòria i 160.000 per empat
QUARTS DE FINAL	2,62 milions per participació
SEMIFINALS	3,27 milions per participació
SUBCAMPIÓ	3,93 milions
CAMPIÓ	6,55 milions

SISTEMA DE COMPETICIÓ

1/16 DE FINAL	16 EQUIPS	Segona lligueta Els dos primers de cada grup disputaran els quarts de final.
1/4 DE FINAL	8 EQUIPS	2 i 3 abril 2002 [anada] / 9 i 10 abril 2002 [tornada] Els guanyadors van a semifinals.
SEMIFINALS	4 EQUIPS	23 i 24 abril 2002 [anada] / 30 abril i 1 de maig 2002 [tornada] Els guanyadors disputaran al final.

EDITORIAL

L'infern turc ens espera

El Barça va buscar la victòria però una vegada més no va trobar el camí adequat per aconseguir-la. No se li pòt negar a l'equip que hi va posar el coll per obtenir un triomf que no li hauria donat la classificació automàtica per als quarts de final de la Champions (per l'empat del Galatasaray a Roma) però que li hauria permès assegurar-se-la amb un empat a Is-

tambul. Però el gol no va arribar ni a peus d'un Rivaldo voluntariós, ni amb el cop de cap de Christianval, que va estavellar la pilota al pal i que Cocu no va saber aprofitar, ni tan sols en una jugada aïllada de Saviola —Rexach,

substituint-lo, es va guanyar l'única discrepància de la gent blaugrana en tota la nit.

Ara empatar dimarts a l'infern turc no és garantia de res, perquè s'haurà de mirar de reüll el que passi a Liverpool, ja que una com-

binació de resultats podria deixar el Barça a la cuneta. Per tant Rexach haurà d'anar a guanyar a Turquia i ho haurà de fer tres dies després de superar una altra prova de foc: el Madrid. Dissabte el Barça s'hi juga alguna cosa més que continuar viu en la lliga. Al Madrid se l'ha de guanyar sempre. Hi hauran de posar les ganes d'anit i alguna cosa més.

HO DIUEN ELS LECTORS...

Correu: Ronda Sant Pere, 19-21, 7è 6a. 08010 Barcelona.
c/ Santa Eugènia, 42. 17005 Girona
Telèfon: 902 36 99 99
Adreça electrònica: el9@el9.com

➤ Copa del Rei d'hoquei sobre patins

En primer lloc vull felicitar-vos per la vostra iniciativa de treure al mercat el primer diari esportiu en català. Confio que no aflixeu i mantingueu el nivell de qualitat que heu mostrat fins ara. En segon lloc he observat amb satisfacció que heu destacat en portada la final de la copa del Rei d'hoquei sobre patins malgrat que no sigui un esport de masses i això potser resta vendes. Personalment us encoratjo perquè mantingueu aquesta línia de pluralitat i serviu de referent per a tots els lectors de premsa, sigui quina sigui la seva llengua. / SANTI BRUNAT I PUIGDOMÈNECH.

➤ D'acord amb Xavi Torres

Estic totalment d'acord amb les opinions d'en Xavi Torres sobre el paper de la Federació Catalana de Futbol i sobretot del seu màxim mandatari. Feia temps que no veia una submissió tan vergonyosa als interessos espanyols. Que parli clar si el que li interessa és un lloc a la Federación Española de Fútbol. Amb dirigents així només podem aspirar a partits de costellada encara que siguin costelles de primera qualitat com les del Brasil. Quan tindrem a Catalunya dirigents valents i amb voluntat de tenir seleccions pròpies oficials? Comprens que serà difícil però amb els dirigents actuals és pràcticament impossible. Hauria de pensar a dimitir. / A.B. ROVIRA. Sant Hipòlit de Voltregà (Osona).

[ALGUNA PREGUNTA MÉS? L'ESPAI D'HUMOR DEL MATÍ DE CATALUNYA RÀDIO]

Cimera-Liverpool

Afores del Camp Nou. Són les 20.40 del vespre. Molta gent, sobretot vestida de blau i amb cara de no haver trencat mai cap plat. Falten cinc minuts i encara no ha arribat l'equip. Nervis, molts nervis i un parell de desmais mal calculats. Els venedors de *souvenirs* fan el març i esgoten l'estoc de gordes, barrets i clauers. Però, on és l'equip?

Molins de Rei. Són les 20.40 de la mateixa tarda. Molta gent angoixada i amb cara de voler trencar molts plats. Hi ha un embús monumental. Encallats a la lliga i ara això. No hi ha dret. L'autocar de l'expedició blaugrana es troba enmig de tot el merder. El conductor, un tal Xarli, no perd la calma. «N'he vist de més peludes», assegura a aquells que el volen escoltar. Els qui ho fan, no entenen a què es refereix.

Camp Nou. Són les 20.44. Sí, de la mateixa tarda! Continuen els nervis i no està previst

al protocol que decideixin anar-se'n. Els vicepresidents preparen un cop d'estat per ocupar el millor seient a la llotja. Àngel Fernández, indignat: els retalls pressupostaris han provocat una reducció en el nombre d'entrepans per barba. L'equip segueix sense aparèixer.

Un punt determinat de la Diagonal. Són les 20.44. Control policial. Uns homes vestits de blau i amb cara de no haver trencat cap plat —no per falta de ganes— demanen els papers al responsable de l'expedició blaugrana. A manca d'algú millor, Xarli reconeix que ja fa temps que els ha perdut, els papers. S'origina una tangana: Rochemback es pensa que ha començat el partit. Crits massius, emulant els manifestants anticimera, d'«un altre Barça és possible».

Al bell mig del Camp Nou, són les 20.45. Comença el partit.

EL COMENTARI DEL MANOLO [EL NOSTRE HOME A MADRID]

La «new» Caballé

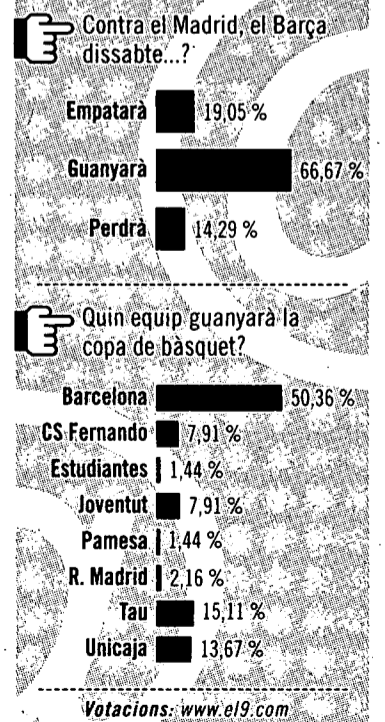
La gran triunfadora de *Operación Triunfo*, Rosa de España, tendria que haber cantado ayer en el Camp Nou el *Europe is living a celebration*. Hay que jubilar de una vez por todas el vestu himno de la Liga de Campeones.

El nuestro es mucho más moderno, y encima casi todo en español. Si lo cambiamos ahora, os aseguro que lo de Glasgow queda cerrado. Pero no tendrán cataplines de hacerlo. Demasiada envidia a la *new* Caballé.

LA BARRILA DE L'AVI

EL LECTOR digit@l

Els anuncis

No sé per què necessiten fer un estudi per concloure que la majoria de consumidors passius d'esport (els que el llegeixen o se'l miren) són homes. Només cal

**DUTXA
FREDA**

fer una ullada als anuncis dels diaris esportius per veure-ho.

Surten més noies als anuncis de relax que a les planes informatives, on la presència de l'esport femení és testimonial, amb permís de la tennista-objecte Anna Kournikova. / NURI FORNS.

La copa no la guanya un mateix equip dos anys seguits des del 1988. Des del 1984 no se l'endú l'amfitrió. En la dècada dels noranta van aixecar el títol set clubs diferents: Saragossa, Barça, Estudiantes, Penya, Taugrés, TDK Manresa i Pamesa. Mai cap jugador ha repetit MVP (trofeu al millor jugador). Es coneix pel «torneig del KO» perquè els pronòstics no compten. Hi ha 100 milions de lectors d'informacions del torneig. També 140 milions de telespectadors. I 100.000 visites

DE RABONA

La copa del Rei: 96 hores de sobredosi de bàsquet

Dallas, Orlando i Clippers a les grades. Set partits d'alt voltatge a cara o creu en només quatre dies. Vuit aficions unides ofegant Vitòria de bàsquet. Tensió. Pressió i grans estrelles. Fa falta alguna cosa més per explicar per què la copa del Rei és el millor reïmei per als bojos del bàsquet? / XAVI BALLESTEROS

al web de la copa. Les 9.200 localitats del Fernando Buesa Arena esgotades. Cap plaça d'hotel lliure. Espies NBA dels Lakers, Spurs, Phoenix, Atlanta, Cleveland, Seattle,

[TRIBUNA COBERTA CARLES BONAVENTURA i CABANES]

«Arriba... la bandera»

Sempre diuen que és millor començar per les bones notícies i, en aquest sentit, m'agradaria iniciar l'article celebrant la designació de Josep Maldonado com a secretari general de l'Esport de la Generalitat. Maldonado, un polític catalanista de soca-rel, es va estrenar en el càrrec fent les següents declaracions a la premsa: «Jo vinc a sacsejar l'esport català, a donar-li una embranzida», i a continuació hi va afegir: «S'ha d'intentar que les seleccions catalanes entrin a formar part de l'autoestima dels ciutadans, que siguin un dels seus símbols; en certa manera, que agafin el paper del Barça fa uns anys.» I és que precisament aquest aspecte és un dels que més s'havia criticat del seu predecessor en el càrrec, Joan-Anton Camuñas, al qual podríem qualificar com a bon gestor, però alhora també com una persona que ha tingut una actitud molt moderada i poruga pel que fa a la projecció internacional de les seleccions esportives catalanes. Sense anar més lluny, podríem recordar les declaracions que Camuñas va fer quan es va saber la intenció de la UEFA de restringir l'admissió de nous membres únicament a estats reconeguts per l'ONU, negant aquest dret a les nacions sense estat com Catalunya. En aquell moment, l'anterior secretari general de l'Esport català va dir que «segurament arribarà el dia que s'haurà de dir que la selecció catalana de futbol no podrà competir internacionalment». Unes declaracions conformistes i derrotistes, del tot inadmissibles en un responsable polític de la Generalitat i que haurien hagut de significar la

Els cantants d'*Operación triunfo* interpretant l'himne de la selecció espanyola al Bernabeu. / EFE

seva destitució immediata.

En saber-se el relleu al capdavant de l'esport català, el president de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC), David Moner, va manifestar que l'arribada de Maldonado suposaria «un reforç important per a les seleccions catalanes», ja que el nou secretari general de l'Esport «és molt sensible en aquesta qüestió». En aquest sentit, desitjo tota la sort del món a l'antic delegat de la Generalitat a Tarragona perquè intenti revifar la reivindicació de les seleccions esportives de Catalunya, un tema que sembla que les institucions catalanes volen mantenir adormit i en el qual tindrà sempre el govern de

l'Estat —sigui del PP o del PSOE— radicalment en contra.

La segona part d'aquest article, com he dit al començament, no és per celebrar res, al contrari, és per denunciar l'aprofitament polític descarat que des del govern popular es fa del fenomen mediàtic que ha significat l'èxit d'*Operación triunfo*. En aquest sentit, i aprofitant que TVE —que és la titular del programa— és alhora patrocinadora de *la selección de todos*, no se'ls va acudir res més que fer aparèixer els joves cantants televisius en el prolegomen del partit de la final de la copa del Rei —feliçment guanyada pel Dépor— per cantar l'himne de la selecció espa-

nyola de futbol per al mundial. Unes setmanes abans, l'espanyolada musicoesportiva ja havia començat amb la visita que els integrants del combinat espanyol van fer als joves de l'*academia*, fent-los posar a tots —Nina inclosa— les samarretes *nacionales*. Si aquesta visita *trionfal* ja ens va fer sentir a molts catalans vergonya aliena, l'espectacle musical de la final de la copa no té nom. Ja que tot i que a hores d'ara estem acostumats al bombardeig patrioter dels inventors d'això del *patriotismo constitucional*, no tinc paraules per definir la sensació que em va produir sentir, embolcallat amb una alegre i festiva tonada, allò d'*arriba la bandera*; la bandera d'Espanya s'entén, quan a casa nostra encara recordem el *caudillo* i els seus adeptes finalitzar els discursos amb l'arenga d'*Arriba España*. Curiosament, cap dels dirigents *no nacionalistes* dels partits espanyols, ni els intel·lectuals mediàtics que els donen suport, s'ha apresat a condemnar aquest episodi de nacionalisme hispànic descarat i desacomplexat; ni Fernando Savater, ni Jon Juaristi, ni Redondo Terreros, ni tampoc Alberto Fernández Díaz o Vidal-Quadras —els quals diuen que tots els nacionalismes els repugnen— no han badat boca. Si un espectacle de tant *fervor patriòtic* s'hagués produït en relació amb Catalunya al Camp Nou en un partit del Barça o de la selecció catalana, *El País*, *El Mundo*, *l'ABC* o *La Razón* n'anirien plens. Haurem de pensar que tots els *nacionalismes* són dolents menys l'espanyol.

Conjurats per tornar a guanyar lluny de casa

► L'Espanyol no guanya com a visitant des de fa cinc mesos i mig a Valladolid

► La visita a Donosti es veu propícia per obtenir el segon triomf com a visitant

► Lopo explica: «Tenim moltes ganes de tornar victoriosos d'un viatge»

MIQUEL ROCA
Barcelona

L'Espanyol no en fa prou amb set jornades sense perdre i ja vol alguna cosa més. La bona ratxa de resultats de l'últim mes i mig ha canviat l'objectiu de lluitar per evitar el descens a fer-ho amb el punt de mira posat en les places d'accés a la copa de la UEFA, però perquè el somni es faci realitat, l'equip de Paco Flores haurà d'aprovar en endavant l'única assignatura pendent que arrossega a aquestes altures de la temporada: guanyar fora de casa.

El balanç de l'equip barceloní en els catorze desplaçaments fets fins ara és de set derrotes, sis empats i una victòria molt llunyana en el temps, ja que es va aconseguir el 3 d'octubre a Valladolid. Només el Rayo Vallecano, cuer de primera divisió i que no ha guanyat cap partit lluny del Teresa Rivero, és pitjor que l'Espanyol en nombre de victòries com a visitant, i globalment els madrilenys i el Las Palmas són els únics que han fet menys punts que l'Espanyol com a visitants.

De tot això en són conscients els jugadors de l'Espanyol, pels quals ahir va parlar el central Albert Lopo: «Fa tant que no tornem d'un viatge amb el bon

Lopo va dir ahir que no pensa en els rumors sobre el seu futur i sí en el fet que l'Espanyol torni a guanyar a fora. / EFE

regust de boca que deixa haver aconseguit la victòria que sembla que se'n hagi oblidat guanyar fora de casa.» La visita de

diumenge a Anoeta contra una Real Sociedad molt tocada podria ser propícia per tornar a guanyar lluny de Montjuïc gai-

rebé mig any després, tot i que «un empat tampoc seria dolent per mantenir la ratxa sense perdre», va dir Lopo.

Lopo no té ofertes però tampoc es tanca cap porta

Albert Lopo es va referir ahir al seguit d'informacions que en els últims mesos l'han situat al punt de mira de club europeus del prestigi del Real Madrid, el Manchester United, el Milan, el Lazio o l'Inter de Milà. El central barceloní de 21 anys va assegurar: «A mi no m'ha arribat res de manera directa. Si hi ha hagut alguna cosa deu haver estat un contacte entre clubs, però jo no tinc cap oferta.» El que sí va dir Lopo, però, és que «com a qualsevol jugador, m'agradaria algun dia anar a més i jugar en un equip gran per poder millorar professionalment». Lopo, que és el jugador de l'Espanyol que més minuts ha jugat en aquesta lliga, té contracte amb el club català fins al 30 de juny del 2004 amb una clàusula de rescissió d'uns 9 milions d'euros.

Mora renovarà per quatre anys la setmana que ve

M.R.C.
Barcelona

Després de més de dos mesos d'estira-i-arronsa, el porter Juan Luis Mora va arribar ahir a un acord amb l'Espanyol per renovar el contracte per quatre temporades més. Així, el porter quedarà lligat al club fins al 30 de juny del 2006. La signatura

del nou contracte es va posposar fins a la setmana que ve en espera que s'acabin de resoldre uns aspectes formals que no haurien d'impedir que l'acord sigui total. «Les posicions estan més a prop que mai i no ha d'haver-hi cap problema perquè la setmana que ve quedi tot tancat», va explicar el mateix Mora després de la reunió que

va mantenir ahir amb el seu representant, Jesús Medina, i el director general de l'Espanyol, Josep Lluís Marcó.

Mora continuarà després d'haver acceptat una rebaixa en les retribucions econòmiques. El club podia renovar unilateralment el porter per tres anys més, però no ho va voler fer sense reduir el cost de

la seva fitxa. Després d'un temps sense negociacions, el jugador va anunciar que s'hi avenia perquè «els diners són importants però no ho són tot, i a Barcelona hi estic molt bé». A canvi de la rebaixa en la fitxa va demanar dos anys més dels tres que li oferia el club, que finalment n'hi ha concedit un per fer el total de quatre.

Un altre jugador que podria perllongar molt aviat la seva estada a l'Espanyol és Pacheco. El davanter cedit per l'Inter en va fer prou amb dos partits perquè Flores demanés la seva continuïtat i el president Daniel Sánchez Llibre ja ha confirmat que els acords tant amb el club italià com amb el jugador són a punt de tancar-se.

Nou partits, nou raons per a l'optimisme

➤ L'Espanyol té arguments de pes per creure en les seves aspiracions europees ➤ L'estat físic de la plantilla és envejable i la infermeria és buida per primera vegada ➤ Tamudo, Sousa, Pacheco i Palencia volen lluir-se per poder jugar el mundial

MIQUEL ROCA
Barcelona

Set partits sense perdre no s'encadenen perquè sí. A més de sumar quinze dels 21 últims punts possibles, l'Espanyol s'ha carregat de raons que conviden a defensar la candidatura europea amb tants arguments com jornades falten per acabar la lliga.

1. La condició física. L'equip acaba els partits amb una frescor física envejable que ha permès convertir en propicis els minuts finals. Una plantilla jove, un calendari descarregat i un excel·lent programa de preparació ho han fet possible.

2. Tamudo i el mundial. El capità ja ha fet d'aquesta la seva millor temporada golejadora en el primer equip, però necessita no abaixar la guàrdia si vol que Camacho se l'endugui a Corea i el Japó.

3. Paulo Sousa. El portuguès va ensenyar diumenge que no n'hi ha gaires com ell a l'hora de llegir un partit. Ha d'estar bé per anar al mundial, com Palencia amb Mèxic i Pacheco amb l'Uruguai.

4. Seguretat defensiva. Després de moltes variacions, Flores ha trobat la seva defensa de confiança. A excepció de l'inici a Tenerife, l'última errada defensiva es perd en la memòria.

5. Competència interna. Poden jugar Mora, Navas, Lopo, Soldevilla, Ricardo, Àlex, Sousa, De Lucas, Palencia, Roger i Tamudo o bé fer-ho Argensó, Fran, Rotchen, Català, David Garcia, Òscar, Morales, Posse, Pacheco, Munteanu i Aغانzó.

6. Infermeria buida. Per primera vegada en tota la tempo-

El gran moment de Tamudo és un dels arguments de la candidatura europea de l'Espanyol en aquest final de lliga. / EFE

rada, l'equip no té cap baixa més que la de Toni Velamazán, que no tornarà fins a l'estiu.

7. Montjuïc, un castell. El Lluís Companys és el tercer estadi d'on menys punts han volat en

aquesta lliga. L'últim se'l va endur el Betis el 20 de gener.

8. El setè, a la UEFA. La plaça europea que atorga la copa passarà al setè de la lliga si el Deportivo i el Madrid acaben

entre els quatre primers.

9. Res a perdre. Ningú apostava per un Espanyol lluitant per Europa fa només un mes i mig. Si ho aconsegueix serà un premi; si no, no passa res.

Tres rivals de cada franja de la classificació

El calendari que afronta l'Espanyol en les nou jornades que falten per acabar la lliga presenta a parts iguals partits contra rivals directes en la lluita per entrar a la copa de la UEFA, aspirants al títol i equips amenaçats pel descens. En aquest tram final del campionat, els homes de Paco Flores se les hauran de veure el Valencia, el Deportivo i el Barcelona entre els equips que lluiten per la lliga. El repte de treure punts serà encara més difícil tenint en compte que tots tres seran rivals dels blanc-i-blaus lluny de Montjuïc, però gallecs i blaugrana ja van caure al Lluís Companys i Mestalla és un camp molt propici per a l'Espanyol. No menys fàcils seran els partits contra la Real Sociedad a Anoeta, el Mallorca a Son Moix i el Vila-real a casa, tres equips que han arribat a la recta final de la lliga amb la necessitat de sumar punts al preu que sigui per fugir de l'abisme del descens. La lluita per entrar a la UEFA passarà per dos moments clau amb les visites a Montjuïc de l'Alavés i el Celta, dos equips que han perdut pes com a candidats al títol i que lluiten per ser a Europa la temporada que ve. Més difícil ho té el Màlaga, que és a tres punts de l'Espanyol i que serà el rival a l'estadi olímpic en l'última jornada.

Superar el malson contra Cúper

➤ El València de Benítez torna a San Siro, on va perdre l'última final amb el tècnic argentí

➤ Aimar i Vieri han de marcar diferències en un duel amb dos estils similars

JORDI FERRER
Milà/Barcelona

El València torna avui a l'escenari de l'últim malson europeu. L'estadi Giuseppe Meazza de Milà, conegut popularment pel barri on és, San Siro, rebrà avui el conjunt valencianista en l'anada dels quarts de final de la copa de la UEFA. Sense Cúper, l'entrenador que va perdre aquella final contra el Bayern de Munic als penals, el València de Rafa Benítez també s'ha fet respectar. És el líder de la lliga espanyola i la seva consistència defensiva l'ha reforçat en la tornada a San Siro.

L'Inter de Milà de Cúper també té molts detalls a envejar. Ronaldo ha estat lesionat tres mesos, però l'equip no se n'ha ressentit. L'Inter és colíder a Itàlia amb un patró de joc similar al de Benítez i al que tenia Cúper a València: ordre defensiu, poques vel·leïtats ofensives i, a la mínima oportunitat, estocada al rival. Christian Vieri, que ha renovat fins al 2006, és el màxim golejador i la prin-

cipal amenaça del conjunt de Milà. La baixa de Cristiano Zannetti farà que Farinós (ex-València) sigui titular.

El València va arribar ahir a Milà amb 20 jugadors, els mateixos que seran diumenge al camp del Rayo. Kily González i Albelda són dubte, però segurament jugaran. Benítez optarà per jugar amb dos pivots al centre del camp i, per tant, De los Santos recuperaria la plaça a l'onze titular que va perdre contra el Sevilla. Juan Sánchez serà l'home més avançat.

Primer os dur. El València és el primer os dur de rosegat en el periple europeu de l'Inter, botxí d'equips de segona fila com el Brasov romanès, el Wisla de Cracòvia —els polonesos havien caigut contra el Barça a la prèvia de la lliga de campions—, l'Ipswich Town anglès i l'AEK d'Atenes. El València, en canvi, ha jugat contra el campió escocès, el Celtic, i altres rivals més modestos com el Chernomorets rus, el Legia polonès i el Servette suís.

Els jugadors del València volen festejar un triomf a San Siro. / EFE

INTER DE MILÀ

- ▶ **SUPLENTS:** Recoba, Fontana (p), Serena, Kallon, Guly, Simic i Dalmat.
- ▶ **ENTRENADOR:** Héctor Cúper.
- ▶ **SANCIONATS:** Cristiano Zannetti.
- ▶ **LESIONATS:** Ronaldo, Okan, Vivas, Georgatos i Sorondo.
- ▶ **CLASSIFICACIÓ:** -.

VALÈNCIA

- ▶ **SUPLENTS:** Carew, Palop (p), Vicente, Fabio Aurelio, Mista, Salvà i Angulo.
- ▶ **ENTRENADOR:** Rafa Benítez.
- ▶ **SANCIONATS:** Cap.
- ▶ **LESIONATS:** Ilie i Baraja.
- ▶ **CLASSIFICACIÓ:** -.

CLAUS DEL PARTIT: El València afronta un test de primer nivell a Europa. Va arribar a dues finals de la lliga de campions i les va perdre. Ha de demostrar que ha superat el malson de San Siro de l'any passat contra el conjunt de Cúper. Està en forma i té una defensa excel·lent.

San Siro 21.00 h Markus Merk (Alemanya)

Cúper: «Els seus jugadors tindran una motivació especial»

Milà (Itàlia). L'entrenador de l'Inter de Milà, Héctor Cúper, centrarà bona part de les mirades de l'eliminària Subcampió d'Europa amb el València, el tècnic argentí és segon a la lliga italiana amb l'Inter. Cúper va explicar ahir que els jugadors del València tindran una motivació especial: «Sempre passa quan t'enfrontes a un teu exentrenador. Ja em passava quan era jugador.» Cúper va elogiar la feina de Benítez i reconeix que l'eliminària és molt difícil i que no és un «duel Cúper-València» / EL9

El València va superar l'Inter en l'únic precedent europeu el 1962

Milà (Itàlia). El València ja va eliminar l'Inter en l'anterior precedent europeu, la copa de Fires (actual UEFA) del 1962. El València es va imposar per 2-0 al Luis Casanova, actual Mestalla, i va empatar a Milà en la tornada (3-3). Helenio Herrera dirigia aquell Inter en el qual Luis Suárez, fixat l'estiu abans del Barça, era l'estrella. Curiosament, la desfeta contra el València va donar pas a una posterior ratxa victoriosa: l'Inter no perdria a Europa durant tres anys, entre el 18 de setembre del 1963 i el 20 d'abril del 1966 / EL9

Viatge del Milan a Xipre i duel holandès PSV-Feyenoord

Barcelona. El Milan viatja a la capital de Xipre, Nicosia, per jugar contra el Hapoel Tel-Aviv (20 h). La UEFA ha impedit que el partit es jugui a Israel. Inzaghi i Xevtxenko són baixa en el Milan sense aspiracions en la lliga. Eindhoven acollirà el duel entre el tercer de la lliga holandesa, el PSV, i el segon, el Feyenoord (20.15 h). L'Slovan Liberec t'exc rep el Borussia Dortmund (20.25 h) en l'última eliminària de quarts de la UEFA / EL9

El llistó de Cúper i l'ambició de Benítez

Q.A./B.C.
Barcelona

Héctor Cúper, de 47 anys, va portar el València a dues finals de la lliga de campions (París 1999 i Milà 2000) i va deixar el llistó gairebé insuperable. Ara Rafael Benítez, de 41, ambiciosa superar-lo. Benítez, al qual una lesió va estroncar la carrera com a jugador, va començar a entrenar en el futbol de base del Madrid, però ha destacat

amb l'ascens a primera amb l'Extremadura i el Tenerife.

Cúper va destacar com a jugador en el Ferrocarril Oeste i va ser vuit cops internacional. Com a tècnic, no para de millorar: l'Huracán, el Lanús, el Mallorca, el València i l'Inter. Ha aconseguit els títols: Comenbol 1996 i les supercopes 1998 i 1999.

Muntanyes de Neu

Neu de Lleida
Patronat de Turisme Diputació de Lleida

Juande, pel camí de millorar els números de Serra Ferrer

➤ L'equip és tercer, ocupa plaça de lliga de campions i té tres punts menys que el líder

➤ El tècnic mallorquí havia triomfat amb el tercer lloc del 1995 i el quart del 1997

JORDI FERRER
Barcelona

Llorenç Serra Ferrer va marcar una època en el Betis. Va classificar l'equip per a la UEFA després de ser tercer el 1995 i quart el 1997. Aquell mateix any el Betis va perdre la final de copa contra el Barça. El tècnic de Sa Pobra se'n va anar llavors al Barça com a director del futbol base. Havia començat a treballar el 1994 amb l'equip a segona A i no va poder coronar la seva trajectòria amb un títol. Però ha estat el millor entrenador de la història recent i es va guanyar el cor de l'afició verd-i-blanca. Ara li ha sortit un competidor, Juande Ramos.

El tècnic manxec ha trigat poc menys d'una temporada per meravellar. Havia portat el Rayo a Europa, però la seva discreció i la seva metodologia han encaixat en el Betis i al costat d'un president volcànic, Manuel Ruiz de Lopera. A nou jornades del final, el Betis és tercer, a tres punts del líder i candidat al títol. Els jugadors estan encantats amb Juande i l'afició, també. A més, joves com Rivas, Juanito i Joaquín han explotat amb el tècnic de Pedro Muñoz (Ciudad Real).

Els números actuals del Betis (13 victòries, 10 empats i 6 derrotes) són molt similars a la

L'excel·lent campanya de Juande Ramos pot ser insuficient perquè renovi. / EFE

primera gran campanya de Serra Ferrer al Betis. El 1995, el conjunt andalús tenia dues victòries menys (11) i dos empats més (12). Era un equip que va

acabar tercer, que també prioritzava l'ordre defensiu i on destacaven Vidakovic, Alexis, Jaro i Angelito Cuéllar.

Dos anys després, Serra Fe-

LES TRAJECTÒRIES

Temporada 2001/2002

Entrenador: Juande Ramos.

Jornada 29:

13 victòries, 10 empats i 6 derrotes.
34 gols a favor, 25 en contra.

Temporada 1996/1997

Entrenador: Llorenç Serra Ferrer.

Jornada 29:

17 victòries, 8 empats i 4 derrotes.
67 gols a favor, 32 en contra.

Temporada 1994/1995

Entrenador: Llorenç Serra Ferrer.

Jornada 29:

11 victòries, 12 empats i 6 derrotes.
33 gols a favor, 17 en contra.

rrer i el Betis van seguir a l'elit. En una lliga amb 22 equips, l'equip andalús tenia 17 victòries i havia marcat 67 gols en 29 jornades. L'equip de Prats, Jarni, Finidi i Alfonso, pitxitxi amb 25 gols, acabaria quart, per darrere del Madrid, Barça i Dépor.

L'excel·lent campanya de Juande pot ser insuficient perquè renovi amb el Betis. El club i el representant de l'entrenador, Ginés Carvajal, s'han reunit perquè el tècnic continuï una temporada més, però el Betis només està disposat a incrementar el sou de Juande en 60.000 euros (10 milions de pessetes). El tècnic només està centrat en el partit de diumenge a Saragossa.

Dos àrbitres de primera es lesionen i no poden acabar les proves físiques

Madrid. Dos àrbitres de primera divisió, Fernando Carmona Méndez i Bernardino González Vázquez, no van poder acabar les proves físiques que van fer ahir els col·legiats de primera divisió a Madrid. El primer es va fer un esquinç al turmell i el segon va tenir problemes físics. L'àrbitre que es va mostrar més en forma va ser el valencià Juan Ansuategui Roca, mentre que el que va demostrar una pitjor preparació física va ser Evaristo Puentes Leira, del col·legi gal·lec. / EL 9

Quatre jugadors del Tenerife passen controls antidopatge

Santa Cruz de Tenerife. Els jugadors del Tenerife, Antonio Hidalgo, Javi López, Igor Simutenkoc i Javier Mustafa van passar ahir controls antidopatge per sorpresa que es van practicar per ordre del Consell Superior d'Esports. Els jugadors van ser escollits per sorteig i van passar els controls d'orina, que es fan fora de competició durant la temporada. Aquesta és la segona vegada aquesta campanya que l'equip canari passa aquesta inspecció. La primera va ser el mes de setembre. / EL 9

El defensa del Nàstic Ramis es lesiona i estarà sis setmanes de baixa

Tarragona. El defensa central del Nàstic Ramis estarà de baixa les sis properes setmanes per culpa d'un trencament parcial del sòl en la seva unió amb el tendó dels bessons de la cama dreta. Ramis es va lesionar diumenge contra l'Sporting de Gijón i ahir va saber-ne l'abast després de fer-se una ressonància magnètica. Ramis, que va fitxar pel Nàstic a principi d'any, era una de les peces clau en defensa. / EL 9

Idiakez: «Toshack va fer molt per nosaltres»

EL 9

Sant Sebastià

John Benjamin Toshack, que dilluns va ser destituït com a tècnic de la Real Sociedad, es va acomiadar ahir de la plantilla del conjunt basc en un acte en què va quedar l'alt nivell de connexió de l'entrenador gal·lès amb la major part dels jugadors. L'exemple més clar la va donar el capità Iñigo Idiakez. «Toshack ha fet molt per nosaltres, ens va agafar l'any passat quan estàvem morts i va treure la situació endavant.

Pensàvem que aquest any seria meravellós per tots però hem tingut moltes adversitats i ho estem passat malament», va explicar el migcampista després de la trobada amb el seu extècnic. La setmana passada Toshack ja va rebre el reconeixement de jugadors com Xabi Alonso, que s'ha consolidat en el primer equip realista gràcies a ell. El to nostàlgic que es va respirar en el comiat que es va viure ahir, però, no significa, segons Idiakez, que la plantilla no tingui clar que ara «s'ha de tancar una porta i

obrir-ne una altra al nou entrenador», Roberto Olabe. El nou entrenador, que fa només tres anys compartia vestidor amb molts dels actuals jugadors, necessitarà tota la col·laboració per treure la Real del pou on es troba, ja que és el penúltim classificat quan només falten nou jornades. De fet, la presència d'Olabe ja ha suposat un canvi evident en l'enfocament de les sessions preparatòries. En els seus dos primers dies de treball ha incidit molt en la preparació física dels jugadors, un dels aspectes que més s'havien

criticat a Toshack. Un altre punt en el qual insistirà molt, pel que s'ha vist fins ara, és en la millora dels aspectes tàctics defensius.

López Ufarte plega. L'exjugador i ajudant de Toshack, Roberto López Ufarte, va anunciar ahir que abandona el club, segons van informar fonts de l'entitat basca. López Ufarte, integrant de l'equip que va guanyar dos lligues a principis dels 80, ha ocupat el càrrec de segon entrenador en les últimes temporades.

El Lazio fuig de Roma

► Fa una estada de quatre dies a Brescia per escapar de la ira dels aficionats

► El president ho va decidir després que 400 seguidors van boicotejar l'últim entrenament

EL 9
Roma

El president del Lazio, Sergio Cragnotti, no s'hauria pogut imaginar ni en el pitjor dels malsons que un dia hauria de protegir els seus jugadors dels propis seguidors de l'equip, però ho ha hagut de fer. La derrota (1-5) contra el Roma va provocar que un grup de 400 aficionats lazials dels més radicals insultessin la plantilla dimarts després de saltar al camp d'entrenament i interrompre la sessió. Aquests fets van fer decidir al màxim dirigent avançar el viatge de l'equip a Brescia, on diumenge jugarà contra el conjunt local, perquè la plantilla pugui treballar amb normalitat. «És escandalós el que han fet els aficionats. Han oblidat molt de pressa tants anys d'èxits i això m'entristeix. A més, una vegada van arribar a posar la meva família en el

! **UN HISTORIAL PLE DE SANCIONS.** Els ultres del Lazio s'han caracteritzat per les proclames racistes i el club ha estat sancionat reiteradament per aquests fets. En la imatge, exhibeixen a l'Olímpic de Roma una pancarta d'«homenatge» a Arkan, el criminal de guerra serbi, després del seu assassinat.

punt de mira. No puc acceptar aquest tipus de respostes violentes», va ser la resposta de Cragnotti en una nota oficial en la qual va informar que l'e-

quip marxaria dimecres al matí a Brescia fins diumenge.

La relació entre els aficionats i la plantilla del Lazio, que es-

tan fent una temporada desastrosa, és molt tensa fins al punt que una mala tarda d'un jugador o un plantejament desencertat del tècnic Alberto Zaccheroni es converteix en un acte de traïció pels sectors més radicals. Alguns membres de la plantilla, de la qual formen part Mendieta i De la Peña, van passar por en l'assalt dels tifosi al camp d'entrenament i fins i tot es van haver de refugiar als vestidors. Com sol passar sempre, el més estimat sempre és el primer a ser més odiat quan es gira la truita i per això el que ho va passar pitjor va ser el capità Alessandro Nesta, que va tenir una actuació desastrosa en el derbi. Els aficionats li van demanar explicacions (que Nesta els va oferir sense èxit) i van reclamar que el braçalet de capità fos per a l'argentí Diego Simeone, que es troba al final de la recuperació d'una llarga lesió.

El president del Nàpols, acusat de vendre obres d'art falsificades

Nàpols (Itàlia). El president i propietari del Nàpols, Giorgio Corbelli, va ser detingut acusat de vendre obres d'art falsificades mitjançant els seus dos canals de televisió dedicats a la televenda. Aquesta detenció agreuja la situació que viu el club napolità que podria acabar sota administració judicial. / EFE

L'Everton destitueix l'entrenador Walter Smith

Londres. L'Everton, de la Premier League anglesa, ha destituït el seu entrenador, l'escocès Walter Smith, arran dels mals resultats Smith tenia bona part de l'afició en contra i la derrota en la copa anglesa contra el Middlesbrough (3-0) va ser el detonador de l'acomiadament. / EFE

EL 9
ESPORTIU DE CATALUNYA

ANUNCIS CLASSIFICATS
902 36 99 99

RELACIONS

MILIONÀRIA ESTRANGERA sense família, busca company per accedir herència.
Tel. 906 422 925
Ref. 0.5022245

OSONA-VALLÈS ORIENTAL. Noies. Residents busquen amiat, relacions esporàdiques.
Tel. 906 426 575
Ref. 0.5022241

SENYORA BUSCA HOME, 25-50 anys per a sexe, gratífic.
Tel. 906 428 398
Ref. 0.5022242

TERRASSA-SABADELL. Amiat, relacions formals, esporàdiques, operadores atrevides. Atreueix-tel
Tel. 906 42 81 85
Ref. 0.5022240

RELAX

«LES INFERMERES». Busques un ambient relaxat, net i de màxima discreció? Vine no te'n penediràs.
Tel. 972 21 38 61
Ref. 0.5022232

«MADALENA 22 ANYS, alta, ulls verds, molt maca, molt atenta, prova-la, repetiràs. Clàudia 22 anys, alta, escultural, el millor per als teus millors moments. Horari d'11 a 22 h. C/ Rutlla, 242, 1r 1a.
Ref. 0.5022229

CLUB LUNA

AMBIENTE SELECTO
Abierto todos los días de 6 de la tarde hasta la madrugada

tel. 972 477 478 - 972 477 283
Ctra. Aeroport
Riudellots de la Selva
GIRONA

121878/362662J

WISKERIA Brasil

Tens més de 20 raons per vindre... Festes Privades Comiat de solters

Alcalde Costa, 63
Tel. 973 26 36 36 LLEIDA

«RENOVACIÓ» Jovent i bellesa, sense competència. Margaret 18 autèntics anys, pits grans, tersos, preciosos, tibants. Valeria, 20 anys, rosseta, esvelta, una passada. Diana, alta, cos escultural, cuixes excitants, cintureteta de vespa, el «sumnum» de l'erotisme. Tots els serveis, especial dúplex. Econòmic. Mínim 7.000.-, 1 hora 13.000.- Rigorosament discret, properament reformes. Diumenges i festius obert. Horari 10-23. La Rutlla, 242, 1r 1a, i recorda renovem constantment de senyorettes.
Ref. 0.5022231

ATENCIÓ STOP. Sóc joveneta, 18 anys, ulls clars, molt bonica, faig tots els serveis.
Tel. 972 41 10 73
Ref. 0.5022225

CARLA. Autèntics 18 anyets, catalana, petonera, dolça... sí a tot, sense presses.
Tel. 93 870 78 99
Ref. 0.5022249

CÈLIA I LAURA, 18 i 19 anyets. CATALANES, rosses, maquíssimes. Especial grec, dúplex i lèsbics autèntics.
Tel. 93 870 78 99
Ref. 0.5022247

ESTHER. 19 anyets, un autèntic caprici. Femenina, diferent. Ardent. Moments agradables. Només tu i jo.
Tel. 93 870 78 99
Ref. 0.5022248

NOU A VIC. Dues amigues catalanes molt especials.
Tel. 93 889 43 89
Ref. 0.5022251

OLGA Russa, maquíssima, 22 anys, rossa, 90 de pit. Molt agradable! **MARIBEL** 23 anys, rossa, maquíssima, alta, prima, 95 de pit. T'espero! **ALÍCIA** 23 anys, alta, prima, morena. Molt carinyosa! Et ve de gust un massatge eròtic amb o sense vibrador? Oferim striptease, comiats de solter, ambient delicat. Màxima discreció, qualitat i higiene. Sortides hotel i domicili. Visa sí. **DIUMENGES** de 14 a 22 h.
Tel. 93 886 17 36 / 93 886 40 00
Ref. 0.5022250

SENYORETA s'ofereix per a relacions esporàdiques amb ajuda econòmica.
Tel. 646 228 893
Ref. 0.5022253

SENYORETES de 23 a 26 anys. Discret i tranquil. Servei sense presses.
Tel. 93 840 08 70 Ref. 0.5022252

RELAX 906

GRATUÏTAMENT SEXE amb senyores estrangeres, atractives, discreció, alts guanys. Tel. 906 425 972
Ref. 0.5022246

NECESSITEM XOFER per a trasllat noies d'altern, alts guanys.
Tel. 906 422 926
Ref. 0.5022244

PAGO 35.000 PER SEXE, tinc grans pits, bon cul. Tel. 906 425 971
Ref. 0.5022243

PROVA I VEURÀS
Tel. 906 423 402 Només 0,71 euros/minut. Adults.
Ref. 0.5022474

TAROT

TAROT SENTIMENTAL deixa que l'amor entri a la teva vida i al teu cor.
Tel. 906 422 200 Ref. 0.5022316

TAROT Sentimental

No permittas que la duda se apodere de ti. Deja que el amor entre en tu vida y tu corazón

906 422 200

TAROT Sentimental

No permittas que la duda se apodere de ti. Deja que el amor entre en tu vida y tu corazón

906 422 200

Un salt per la fama...

Cuauhtemoc Blanco va fer-se famós en el darrer mundial en capturar la pilota amb els dos peus en un driblatge batejat com «el Cuauhtemoc». Ara ha acceptat tornar a la selecció després d'haver-hi renunciat per la falta de suport després d'una lesió.

El tècnic de la selecció

Javier Aguirre és l'home de moda en el futbol mexicà, ja que va aconseguir classificar la selecció per al mundial. Aguirre, entrenador que va fer campió de lliga el Pachuca, va ocupar el lloc d'Enrique Meza, que havia deixat la selecció gairebé fora del mundial.

Tombarelles històriques

Hugo Sánchez és el mite del futbol mexicà. Format en els Pumas, el millor jugador de la història del país va ser el referent en la selecció més de deu anys i els seus gols a Espanya van ser l'orgull de tot el país. Era l'estrella de la millor selecció de tots els temps, la del 1986.

«Que viva»

La selecció mexicana i els clubs de la seva lliga volen fer-se un lloc en l'elit mundial

Des de fa poc, Mèxic juga la copa Amèrica i els clubs, la Libertadores

Els jugadors no deixen la lliga del seu país perquè hi tenen bons sous

La lliga és una barreja del model ianqui i del sud-americà

Els clubs locals fitxen «cracks» estrangers, com ara el Loco Abreu

TONI PADILLA
Barcelona

Sense fer gaire soroll, Mèxic s'està guanyant un nom dins el món del futbol. Si el Brasil ja va ser golejat pels mexicans en la copa FIFA de Confederacions del 1999, i Alemanya va suar per eliminar Mèxic en el Mundial de França del 1998, ara són els equips argentins els que han vist de quin peu calcen els mexicans. En la copa Libertadores, els mexicans s'han fet un nom, arran que l'Amèrica va arribar a les semifinals fa dos anys, el Cruz Azul va caure en la final en la darrera edició en els llançaments de penal contra el Boca Juniors, i que l'Amèrica ja hagi guanyat enguany al Monumental de River Plate, i hagi encapçalat, a més, el seu grup, com també ho fa el Morelia.

Si socialment i econòmicament, Mèxic viu mirant al nord, als Estats Units, futbolísticament Mèxic s'ha vist obligat a mirar cap al sud. Malgrat el desenvolupament del futbol als Estats Units, Hondures i Costa Rica, Mèxic va veure clar que per poder millorar calien rivals de més entitat. Per això, des del 1993 Mèxic participa en la copa Amèrica, ja que la Copa d'Or no té prou nivell. Pel que fa als clubs, s'ha seguit el mateix model: des del 1997 els clubs mexicans participen en la copa Libertadores, i els resultats no s'han fet esperar. Si el 1997 un modest equip veneçolà va eliminar els equips mexicans en la fase prèvia, l'any passat els penals van impedir que el Cruz Azul guanyés la copa contra el Boca Juniors, després d'haver-se desfet del River Plate i el Rosario Central. També va ser tot un èxit la tercera posició del

Blanco, el jugador del Valladolid, és un bon exponent del futbol mexicà. / EFE

De Guatemala al Japó: 79 anys de selecció mexicana

La vida de la *Tri*, nom amb què es coneix la selecció mexicana fent referència als tres colors de la bandera del país, neix el 1923, amb els primers partits amistosos contra Guatemala. El 1928 va arribar el primer torneig oficial per als mexicans, en els Jocs Olímpics d'Anvers, en què va debutar amb derrota contra Espanya per 7 a 1. El 1934, Mèxic juga a Roma el partit definitiu per classificar-se per al mundial d'Itàlia, però perd contra els Estats Units per 4 a 2, i el 1950 Mèxic per fi debuta en un mundial, en el que va ser el primer d'un ratxa de sis classificacions

consecutives per a aquest campionat, fins que Trinitat i Tobago el va derrotar en les eliminatòries per al mundial del 1974. Després de ser en els mundials del 1978 i el 1986, a casa, el 1990 queden eliminats per decret, per haver falsificat les fitxes d'uns jugadors juvenils. En els mundials del 1994 i el 1998, Mèxic va caure en els vuitens de final, registre que esperen superar al Japó i Corea. Des del 1993, a més, Mèxic pren part en la copa Amèrica, i en la primera edició va arribar a la final, que va perdre contra l'Argentina. Mèxic també ha guanyat tres edicions de la Copa d'Or.

El record de Milutinovic

Aquest rodamón iugoslau va ser el tècnic de la millor selecció mexicana fins a la data. Bora Milutinovic va dirigir l'equip que jugava d'amfitrió el 1986 i el va portar fins als quarts de final, en què va ser eliminat per Alemanya en els llançaments de penal.

La bogeria al poder

Jorge Campos es va fer més famós per les seves bogeries que per les seves qualitats futbolístiques. Campos jugava de porter i de davanter centre, s'encarregava ell mateix dels excèntrics dissenys de la seva roba i era tot un espectacle entre els pals.

Cinc mundials seguits

El porter Antonio Carbajal té un rècord difícil d'igualar. Va jugar de forma seguida cinc mundials: des del mundial del Brasil el 1950 fins al d'Anglaterra el 1966, Carbajal va defensar la porteria de la seva selecció i va entrar a la història del futbol mexicà i mundial.

México! »»

Necaxa en el mundialet de clubs, quan els mexicans van guanyar el Madrid en el partit pel tercer lloc.

Aquesta ha estat l'empenta definitiva per a la lliga del país, que econòmicament té una salut excel·lent. Si esportivament es mira cap al sud, econòmicament és mira cap al nord, i els clubs recorden molt les franquícies esportives de bàsquet o beisbol dels Estats Units. I no només pels noms curiosos (Pumas, Tigres o Toros), sinó perquè tenen grans empreses al darrere (el Necaxa o el Cruz Azul en són exemples ben clars), pel suport mediàtic, i les grans quantitats de diners que permeten a la lliga retenir els millors jugadors nacionals i fitxar bons jugadors de l'Amèrica Central o d'altres llocs. Si fa uns anys hi va haver

que va participar en el mundial del 1994 va travessar la frontera. Actualment encara molts jugadors internacionals juguen als Estats Units, però altres han tornat o ni tan sols es mouen de casa. El que realment és estrany és veure mexicans marxant a Europa, i els que ho fan ho fan per poder posar-se a prova en les lligues més importants, no pas per diners.

Ara els mexicans pensen a fer un bon paper en el mundial, en què la selecció és en el mateix grup que l'Equador, Croàcia i

Itàlia. Mèxic va haver de patir molt per classificar-se, després de veure com fins i tot el gran temple del futbol mexicà, l'estadi Azteca, era profanat per Costa Rica, que hi va guanyar per 1 a 2. Després de ser golejat 3 a 1 a Hondures, el tècnic Enrique Meza va dimitir.

Va ser llavors quan Javier Aguirre, un exjugador entre altres equips del Osasuna, i tècnic del Pachuca, equip que havia fet campió de lliga, es va encarregar de la selecció quan la premsa local ja afirmava que la gran potència futbolística de l'Amèrica Central ja no era Mèxic, sinó els Estats Units. Aguirre, conegut com *el Vasco*, va tornar el bon joc i les victòries, i Mèxic va classificar-se en derrotar per 3 a 0 Hondures en el darrer partit. A més, va portar Mèxic a la final de la copa Amèrica, on va perdre contra Colòmbia. Ara Mèxic espera continuar millorant i sorprenent en el mundial.

Econòmicament el futbol mexicà té molt bona salut, ja que les grans empreses del país estan darrere dels clubs més importants. Això permet als jugadors tenir uns bons sous, i per aquest motiu no marxen a l'estranger.

tota una obsessió per fitxar velles glòries del futbol espanyol (Butragueño, Pardeza, Rafa Paz, o encara abans, Asensi i Idigoras), ara es fitxen sud-americans, com ara el màxim goleador de la lliga actualment, l'uruguaià del Cruz Azul *Loco* Abreu, o el tècnic *Oscar Ruggeri*. Curiosament, malgrat que no funciona com als Estats Units, el mercat de fitxatges també s'anomena «draft».

L'únic èxode important de jugadors mexicans a l'estranger es va produir amb el naixement de la National Soccer League als Estats Units, quan l'esquina dorsal de la selecció mexicana

ENTREVISTA A PACO PALENCIA. Jugador mexicà

«Volem guanyar el mundial»

MANEL RODRÍGUEZ
Barcelona

—Què vol fer Mèxic en el mundial?
—«Tot i que molts no compten amb nosaltres, hi arribem amb la intenció de guanyar el mundial. Si no vas a una copa del món amb aquesta mentalitat, no té sentit anar-hi. Volem ser els protagonistes del mundial.»
—El nivell del Mèxic no para de pujar...

—«Sí, està molt bé, escalant posicions tant els clubs com la selecció. Tenim infraestructura, diners i qualitat tècnica, però potser ens falten més competicions, com passa a Europa. Allà només tenim la copa Libertadores i la d'Amèrica.»
—L'ha sorprès el paper dels equips mexicans en la copa Libertadores?
—«No. Des de les primeres edicions ja han arribat a quarts de

final, i en les darreres dues edicions han arribat a semifinals i a la final contra el Boca Juniors el Cruz Azul, final que vaig tenir la sort de jugar. S'ha demostrat que cada cop ens acostem més a les grans lligues del món.»
—Com és el futbol mexicà?
—«Molt tècnic, tot i que un partit de la nostra lliga potser es juga a un ritme inferior per culpa del clima i els horaris.»

QUIM FERNÁNDEZ

El germà gran d'Amèrica Central

A Chiquimula, Guatemala, un dia de juny, a pocs quilòmetres a l'oest de la frontera amb Hondures, uns homes seuen al davant d'un televisor al mig d'un pati espaiós que distribueix les habitacions caloroses d'un hotel barat. Una cadena per cable redifon el magnífic Barça-València que va tancar la lliga 2000/2001. Un tros enllà, al mateix pati, hi ha un cotxe amb les portes obertes i la ràdio engegada. Juguen Hondures i

Mèxic, i un locutor, esveradíssim, canta un gol contra els mexicans; de sobte, tot són crits, somriures burletes i comentaris enverinats de falsa innocència. Mèxic és el germà gran d'Amèrica Central que massa sovint perd de vista la família. El que recull les engrunes, fa de filtre i neteja les sabates del cacic d'Amèrica. L'esdeveniment de la victòria només és un consol, un plaer que passa tot just després de disfrutar-lo.

MÉS ESPORT

(*) **AMB MALA LLET...
Polítics dopats**

Potser serà necessari un control antidopatge per als polítics per casos com els de Gómez Angulo. Algunes afirmacions només poden ser fruit d'alguna substància prohibida!

► BÀSQUET COPA DEL REI

Una copa d'emocions

► En l'edició d'aquest any només el Tau sembla que és un punt per sobre de la resta

► El Barça, pel joc, i la Penya, pel rival, són imprevisibles i es presenten capaços de tot

► La igualtat és màxima: set campions diferents en les últimes set edicions

JORDI PLA

Vitòria/Barcelona

Comença la copa i això vol dir espectacle. Perquè l'emoció està garantida i a partit únic les diferències es perden; perquè són tres partits en tres dies i perquè *a priori* els equips en millor forma i els que arriben més justos són a la mateixa part del quadre. Sobren pronòstics. Els últims set anys, set campions diferents i, llevat del Barça l'any passat, mai el favorit ha triomfat.

Equips i circumstàncies. Cap dels vuit conjunts arriba a la cita amb el cartell d'intractable. El que més s'ajusta a la definició és el Tau d'Ivanovic. L'equip amfitrió es presenta al seu torneig després d'aclaparar el Barça. Recuperat Bennett, Ivanovic té tota la munició a punt, i només una cosa podria apartar-lo del camí recte: jugar a casa. L'equip pot veure's amb un plus de pressió a sobre que li encatroni els canells.

El Barça encetarà la competició contra el San Fernando. Els dos equips arriben pitjor de com estaven al sorteig. El Barça no és aquell equip que ningú volia ni els sevillans porten aquell seguit de triomfs. A nivell baix dels dos, el Barça hauria de guanyar sempre. Al San Fernando, l'èxit i el fracàs neixen i moren en Antonio Granger i Corey Brewer. Especialment el primer, un anotador d'inspiració que en un bon vespre pot aniquilar qualsevol. La lògica, tanmateix, ha de portar el Barça a les semifinals.

L'altre partit d'avui és una ics absoluta. El Madrid està instal·lat a la sala d'urgències d'un clínic, i juga apedaçat. Viu del patiment i això és una situació que Scariolo sap moure molt

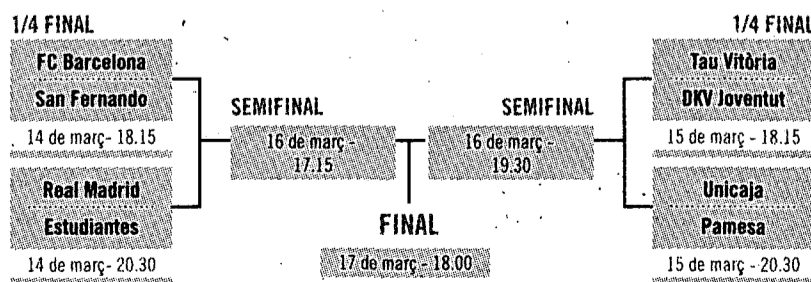
El Barça, actual campió de la competició, a Màlaga l'any passat. / EFE

pera i l'altre per desconegut, tenen coses a dir.

A l'altre costat de quadre hi ha els equips que arriben amb més bona forma i en millor dinàmica. El Tau, ja ho dèiem, ho té tot de cara. La rigidesa, el control de les possessions, la concentració del primer a l'últim segon... A Ivanovic tot li va com una seda. A més, Bennett està més fresc que ningú i per afrontar tres partits en tres dies, sembla en disposició de fer-se seva la copa. Si primer, és clar, superen la Penya. El joc emocional que hi haurà a la pista a Manel Comas li va bé. En l'únic enfrontament d'aquest any els bascos van guanyar d'un bri, 86-88. La solidesa d'un cinc inicial per contrastar els canvis constants i la superioritat física. La Penya pot perdre, però compte. Manel Comas ha jugat cinc fases finals de copa amb cinc equips diferents i les situacions que puguin sorgir ja les ha viscut totes.

Finalment dos equips calents. El Pamesa torna a rutllar des de fa un parell de setmanes i és dels equips que arriben amb millors condicions, que menys soroll fa. Ull. Té un cinc inicial sòlid i amb qualitat i, a més, una banqueta que pot oferir 10 o 20 minuts de gran intensitat. L'Unicaja, el líder actual de l'ACB, és un equip del tipus 12 homes fan una màquina. A partir de la tàctica i l'agressivitat defensiva es vertebrava l'ofensiva dels de Maljkovic. Com el Barça de final de temporada passada. La diferència és que a Màlaga, quan la pilota crema, no hi ha un Navarro o un Jasikevicius. Equip de curses llargues, té un entrenador de caps de setmana amb títols pel mig i això és la seva millor garantia.

FASE FINAL VITÒRIA 2002

bé. Ven als jugadors que tot el que passa és un èxit i l'equip respon. Una bona situació física i mental de Djordjevic és l'ú-

nica garantia fiable. L'Estudiantes de fa tres setmanes feia por. El d'ara, ni això ni allò. L'alegria del joc s'ha perdut i l'es-

caldada del Pamesa a la Saporita sembla que els ha tornat al setembre. Felipe Reyes i Hernán Jasen, un pel que se n'es-

LA PRÈVIA
JOAN CREUS

La teoria dels calçotets

UNA COMPETICIÓ DURÍSSIMA. La fase final de Vitòria és la més forta que hi ha hagut mai i només consideraria una sorpresa que acabés guanyant el Caja San Fernando. Paradoxalment l'any passat la sorpresa va ser que guanyés el Barça, que era el favorit. Abans, l'equip candidat al títol semblava maleït i sempre hi havia alguna sorpresa. El fet, doncs, que no hi hagués sorpresa va ser una sorpresa, si és que es pot dir així.

EL PRONÒSTIC. Com per molta gent per mi el candidat també és el Tau, tot i que juga en la part més dura del quadre, amb l'Unicaja, el Pamesa i el Joventut. El Barça té més factible l'accés a les semifinals. Per arriscar un pronòstic diria que les semifinals les jugaran Tau-Unicaja i Barça-Estudiantes i que la final serà el campió (Barça) contra l'amfitrió (Tau). I, llavors, a un partit tot és possible.

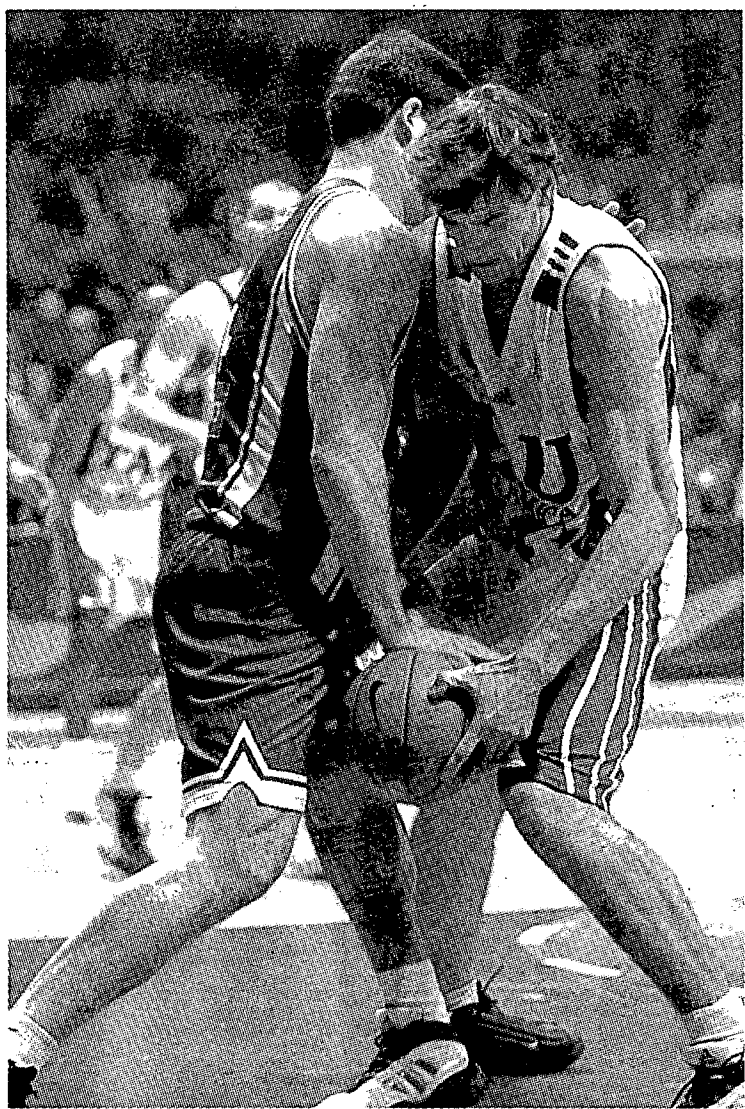
DIFÍCIL PER A LA PENYA. D'entrada el Tau sembla en més bona forma. Fins i tot la lesió de Bennett els ha beneficiat perquè Corchiani juga amb molta confiança. Tenen un joc molt estructurat, jugant sempre amb sistemes però ho fan a gran velocitat, aprofitant la velocitat dels pivots, no gaire alts, per fer transicions ràpides. El Joventut tindrà possibilitats si obliga el Tau a jugar sempre en joc estàtic i defensa les línies de passada per intentar trencar el seu sistema ofensiu. Si s'ha d'improvisar només Bennet és capaç de fer-ho. Algun tipus de defensa zonal també podria anar bé per trencar-los el ritme. Manel Comas és un especialista en partits com aquests perquè motiva molt bé els seus jugadors. Si la Penya arriba a semifinals, el probable rival serà l'Unicaja. Confio més en els de Màlaga que no pas en el Pamesa, tot i el seu bon equip.

EL BARÇA, AFORTUNAT. El Barça ha tingut doble fortuna. Per una banda, els rivals més forts estan en l'altre camí i per l'altra, el primer partit, contra el Caja San Fernando, sembla prou senzill. L'equip de Sevilla farà un joc lent, controlat i amb possessions molt llargues, però el Barça no fallarà. El rival de semifinals dependrà de l'estat de forma dels jugadors del Real Madrid. Si Scariolo té les mateixes baixes que els últims partits, confio més en l'Estudiantes. Llavors en les semifinals s'haurà de veure si els pivots blaugrana, que no estan en el seu millor moment, poden aturar el poder sota les anelles dels germans Reyes i Carlos Jiménez.

LES CLAUS. Al meu parer hi ha una sèrie d'aspectes que s'han de tenir en compte a l'hora d'afrontar un torneig d'aquest tipus:

—Els jugadors hi van amb moltes ganes i motivació perquè es juguen el primer títol important i és una competició que els trenca la rutina.

—Jugar-s'ho tot a un partit és molt especial. Els entrenadors utilitzen més variants tàctiques, sobretot defensives, per sorprendre el rival. Això fa que, per als aficionats, els partits siguin més entretinguts.

Fabricio Oberto i Alfonso Reyes, enganxats. Així és la copa. / EFE

—Mantenir la concentració, la tranquil·litat i controlar l'eufòria, després d'una victòria són factors clau aquests dies. Hi ha hagut equips que després de guanyar clarament el primer partit s'han relaxat i ho han pagat car en el següent enfrontament.

—La teoria dels calçotets. Això sempre ho solfem tenir en compte en l'època que jugava. Quan la gent viatja a la copa et pregunten per quants dies t'empertes calçotets: per un, dos o tres? La majoria diu tres, per una qüestió de confiança a jugar la final, però jo només me n'emportava uns perquè, d'aquesta manera, m'obligava a pensar només en el primer partit. Si el guanyes, sempre a temps de comprar-te'ns uns altres t'endemà.

Joan Creus

Exjugador, campió i MVP de la copa el 96

La incertesa acompanya el Barça

➤ Ni el Barça ni el Caja San Fernando arriben al partit en el moment òptim

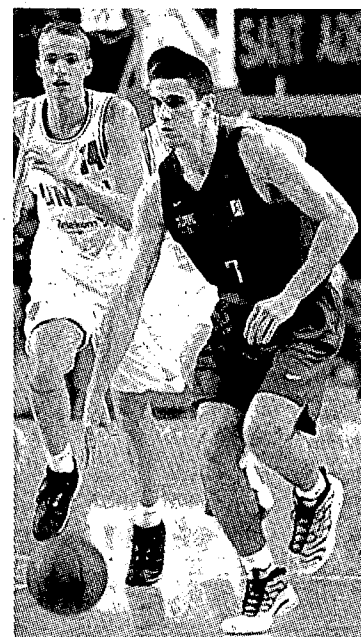
➤ De la Fuente és probable que no jugui i Dueñas i Rentzias continuen coixos

J.P.

Vitòria/Barcelona

El Barça i el San Fernando juguen, en principi, el partit més desequilibrat. Ara bé, la situació física de bona part dels jugadors catalans, el fet que tot-hom els assenyala com a favorits i les qualitats de Granger i Brewer, deixen les coses pràcticament aparellades.

El darrer partit entre tots dos equips és una bona referència del que pot passar aquesta tarda (un quart de set) al Buesa Arena. Els sevillans van controlar en tot moment el ritme del partit, alentint-lo, exasperant-lo i fent sentir, a cada possessió, una mica més incòmode el Barça. Si el partit va per aquí, els de Crespi tenen tantes possibilitats com els catalans. A tot això cal afegir-hi Granger

Rodrigo està gairebé descartat. / EFE

i Brewer, especialment el primer. És un anotador que viu de la inspiració del dia, de sensacions. Si es troba bé, pot desmantellar qualsevol. El Barça haurà de controlar-lo, tant com el rebot defensiu. Aconseguir moltes possessions, enllestir-les amb celeritat i córrer tant com la condició física dels blaugrana permeti, serà capital. Per això, Dueñas, Rentzias i Okulaja han d'estar atents i ser diligents en la seva condició de pivots. Una zona foradada davant dels sevillans serà complicar-se molt les coses.

La qüestió física guiarà el derbi

J.P.

Vitòria/Barcelona

El Madrid i l'Estudiantes jugaran avui (dos quarts de nou) un partit que si la referència és l'estat físic dels jugadors només serà plaent per als de Pepu Hernández. Els de Scariolo estan desfets (Djordjevic, Tarlac i Struelens són dubte). Això, desenganyem-nos, seria més preocupant en un altre equip. A Madrid, on es juga per i des

de la tàctica més estricta, on els partits estan més que programats (i més des que Raül López no juga), no importa qui estigui a la pista. Destruir el joc del rival com a principi, i en aquest cas amb un control metòdic del rebot defensiu i una atenció suprema al balanç atac-defensa. Si l'Estudiantes és descartat i imposa la seva capacitat de rebot, tindrà mig partit al sac. L'altre mig sortirà del control dels nervis i les emocions.

Seqüències de copa

La història recent de la copa s'explica en la majoria de casos per noms i cognoms

Solozábal, Davis, Laso, Crespo, Creus i, l'any passat, Gasol en són alguns exemples

J.P.

Vitòria/Barcelona

Com en totes les situacions puntuals, les cites marcades al calendari es graven a la memòria per circumstàncies especials. La copa del Rei de bàsquet no n'ha estat una excepció i els bons aficionats recorden les diferents edicions no per resultats o finals i sí per noms i cognoms.

El primer record memorable de finals de copa, i molt especialment pels seguidors del Barça, ens transporta a Valladolid i al 22 de desembre del 1987. La imatge de Solozábal buscant Sibilio o Epi, trobant l'anella i clavant el triple definitiu a l'últim segon i contra l'estimat enemic, va fer d'aquella un copa inesborrable. A més, aquell triomf va marcar la trajectòria posterior dels catalans, que van acabar assolint el títol de lliga.

Dos anys més tard, quan per primera vegada va instaurar-se la nominació de l'MVP, a Las Palmas Mark Davis va fer-se seva tota aquella edició. El CAI arribava fora de lloc i amb Mónsalve destituït poc abans de l'inici. Primer el Girona, en les semifinals el Madrid d'un punt i en la final la Peña amb 44 punts: tots van passar per on Davis va voler. El 1995 el Tau va assolir la seva primera copa (l'any abans havia perdut la final) amb Manel Comas a la banqueta i Pablo Laso a la pista. El base del Casademont va jugar tres partits excel·lents portant a la pràctica tot el que el Xèrif demanava. Peña, Madrid i Saragossa, els damnificats.

El 1996, el TDK va aconseguir el seu primer gran títol. Excel·lent competició dels manresans, amb menció a part per Roger Esteller i Joan Creus. Txixi va fer dos partits inicials de mestre a la direcció, com sempre, i en la final va escapar el Barça, portant l'equip a la pròrroga i trencant el partit amb un triple que era per Esteller. Encara s'ho pensava que ja tenia els companys a sobre felicitant-lo. Més recentment, la darrera copa de la Peña, a Lleó. Fou la copa de l'esquilada general, d'André Turner, de la remuntada impressionant (re-

QUATRE IMATGES I UN MOTIU. Creus com un vailet, amb copa i criatura. Txixi estimava tant el bàsquet com el seu fill el xumet, per això era el millor; Gasol, des d'allà dalt, on jugava ell i on no podia arribar ningú (el Madrid no va poder ni fent pràctiques de karate); Fran Murcia rapant Julbe. Tres quarts d'hora abans, quan el Càceres dominava de 19, només els verds d'Extremadura conjugaven el verb *esquilar*; i Laso, sobri i eficaç fins i tot a la foto.

cuperant 19 punts al Càceres) i la dels tres triples de Crespo. Tanaka Beard, únic integrant

actual d'aquell Joventut. O ahir, a Màlaga, on un noi tan alt com sec va torturar el Madrid

des de la personal (demanant possessions al final), i als espies de l'NBA tot el torneig.

No és veritat que el millor jugador sempre juga en l'equip campió

Vitòria. De les dotze edicions que fa que es dona el guardó al millor jugador, només en dues aquest no ha estat de l'equip guanyador. El '91, Orenga (Estudiantes) va ser el millor tot i que el seu equip va perdre la final contra el Barça. Tres anys després també van guanyar els catalans, però el millor va ser Perasovic. / EL 9

Ser l'amfitrió de la cita no garanteix, ni molt menys, l'èxit

Vitòria. Jugar a casa només garanteix el fracàs. No hi ha més. L'últim equip que va assolir el triomf sent l'amfitrió de la copa va ser el CAI de Saragossa l'any 1984. Concretament, els tres últims anys Pamesa, Tau i Unicaja només van jugar un partit i a quarts ja estaven eliminats. / EL 9

EL PALMARÈS DE LA COPA

SEU	FINAL
Saragossa [1984]	CAI Saragossa-Barça 81-78
Badalona [1985]	R. Madrid-Joventut 90-76
Barcelona [1986]	R. Madrid-Joventut 87-79
Tenerife [1987]	Barça-CAI Saragossa 117-88
Valladolid [1988]	Barça-Joventut 110-102
La Corunya [1989]	R. Madrid-Barça 85-81
Las Palmas [1990]	Saragossa-Joventut 76-69
MVP: Mark Davis [Saragossa]	
Saragossa [1991]	Barça-Estudiantes 67-65
MVP: I. Antonio Orenga [Estudiantes]	
Granada [1992]	Estudiantes-Saragossa 61-56
MVP: John Pinone [Estudiantes]	
La Corunya [1993]	R. Madrid-Joventut 74-71
MVP: Joe Ariaukas [Real Madrid]	
Sevilla [1994]	Barça-Tau 86-75
MVP: Velimir Perasovic [Tau]	
Granada [1995]	Tau-Saragossa 88-80
MVP: Pablo Laso [Tau]	
Múrcia [1996]	TDK Manresa-Barça 94-92
MVP: Joan Creus [TDK Manresa]	
Lleó [1997]	Joventut-Càceres 79-71
MVP: Andre Turner [Joventut]	
Valladolid [1998]	Pamesa-Joventut 89-75
MVP: Nacho Rodilla [Pamesa]	
València [1999]	San Fernando-Tau 61-70
MVP: Elmer Bennett [Tau]	
Vitòria [2000]	Pamesa-Estudiantes 63-73
MVP: Alfonso Reyes [Estudiantes]	
Màlaga [2001]	Barça-R. Madrid 80-77
MVP: Pau Gasol [FC Barcelona]	

FC BARCELONA

▶ ENTRENADOR: Aito García Reneses

▶ PLANTILLA [Classificació: 2n, 19-5]

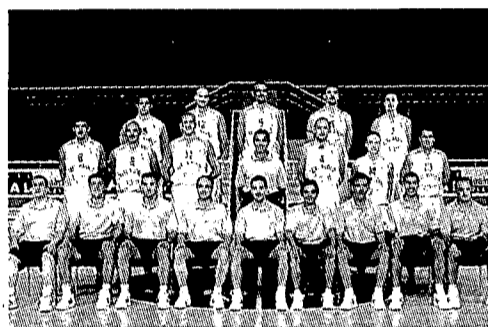
5	Rodríguez, Nacho	B	1.88
6	Alzamora, Alfons	P	2.05
7	De la Fuente, R.	E	2.00
9	Okulaja, Ademola	A-P	2.06
10	Digbeu, Alain	A	1.96
11	Navarro, J. Carlos	E	1.91
12	Dueñas, Roberto	P	2.19
13	Jasikevicius, Saras	B	1.95
14	Rentzias, Efthimios	P	2.10
19	Karnisovas, Arturas	A	2.04

▶ PALMARÈS DE LA COPA
18 Títols / 25 Finals

JOAN CARLES NAVARRO
Tots els ulls es fixaran en ell. Com l'any passat Gasol, l'NBA l'espia i podria ser la sensació del torneig.

REAL MADRID

▶ ENTRENADOR: Sergio Scariolo

▶ PLANTILLA [Classificació: 4t, 17-7]

4	Angulo, Alberto	E	1.94
5	Struelens, Eric	P	2.06
6	Djordjevic, A.	B	1.88
7	Angulo, Lucio	A	1.98
8	Vukcevic, Dusan	A	2.02
9	Tabak, Zan	P	2.13
11	Herrerros, Alberto	A	2.00
12	Tarlac, Dragan	P	2.10
13	Llorente, Toño	B	1.83
15	Iturbe, Iker	A-P	2.00
16	Sonseca, Eduardo	P	2.13
18	Attruia, Stefano	B	1.76

▶ PALMARÈS DE LA COPA
22 Títols / 37 Finals

SASHA DJORDJEVIC
El serbi és un jugador de finals i títols. Només la seva malmesa condició física podria treure-li protagonisme.

UNICAJA MÁLAGA

▶ ENTRENADOR: Bozidar Maljkovic

▶ PLANTILLA [Classificació: 1r, 19-5]

4	Kortaberria, Jon	E	2.00
5	Rodríguez, Berni	E	1.96
6	Mrsic, Veljko	A	2.03
7	Phillip, Darren	P	2.01
8	Abrams, Danya	A-P	2.01
9	Vázquez, Paco	E	1.90
10	Cabezas, Carlos	B	1.86
11	Gurovic, Milan	A	2.07
12	Kornegay, Charles	P	2.06
13	Weis, Frederic	P	2.16
14	Sonko, Mous	B	1.92

▶ PALMARÈS DE LA COPA
Cap final.

CARLOS CABEZAS
En la final de Lisboa, ell va ser, amb Navarro, l'home definitiu. Té molt de talent i una gran capacitat de sacrifici.

TAU VITÒRIA

▶ ENTRENADOR: Dusko Ivanovic

▶ PLANTILLA [Classificació: 3r, 18-6]

4	Scola, Luis	P	2.06
5	Nocioni, Andrés	A	2.00
6	Bennett, Elmer	B	1.83
7	Foirest, Laurent	A	2.00
8	Hernández, E.	A	1.98
9	Vidal, Sergi	E	2.01
11	Sconochini, H.	A	1.94
12	Tomasevic, Dejan	P	2.08
12	Fernández, G.	P	2.04
14	Oberto, Fabricio	P	2.07
15	Corchiani, Chris	B	1.80

▶ PALMARÈS DE LA COPA
2 Títols / 3 Finals

DEJAN TOMASEVIC
Tota la maquinària rutlla, però Tomasevic fa uns partits que està immens. El seu domini en la zona espanta.

DKV JOVENTUT

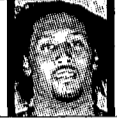

▶ ENTRENADOR: Manel Comas

▶ PLANTILLA [Classificació: 6è, 14-10]

4	Dumas, Stephane	B	1.90
5	Jofresa, Rafa	B	1.85
6	Beard, Tanoka	P	2.05
9	Drame, Souley	A	2.02
10	Espil, Juan A.	A	1.94
11	Bueno, Antonio	A-P	2.08
12	Reale, Maximiliano	A	2.00
13	Labeyrie, Mehdi	P	2.05
14	Baston, Maceo	P	2.07
15	Mumbrú, Alex	A	2.01
16	Queenan, Daren	E	1.94

▶ PALMARÈS DE LA COPA
7 Títols / 22 Finals

TANOKA BEARD
La seva solvència ofensiva està més que garantida. La Penya necessita, a més, que defensi i estigui concentrat al màxim.

ADECCO ESTUDIANTES

▶ ENTRENADOR: José Vicente Hernández

▶ PLANTILLA [Classificació: 9è, 12-12]

4	Jasen, Hernán	A	2.03
5	Martínez, Gonzalo	B	1.78
6	Miso, Andrés	B	1.95
7	Yáñez, Nacho	A	2.03
8	Garnett, Marlón	E	1.88
9	Reyes, Felipe	P	2.05
10	Jiménez, Carlos	A	2.01
11	Patterson, Andrae	P	2.06
12	Vidaurreta, Rafa	P	2.04
13	Azofra, Nacho	B	1.81
14	Reyes, Alfonso	P	2.01
15	Gabriel, Germán	P	2.07

▶ PALMARÈS DE LA COPA
3 Títols / 7 Finals

FELIPE REYES
El petit dels germans Reyes no pot fallar. Si està encertat és un element desequilibrador. Més talent de l'any 80.

CAJA SAN FERNANDO

▶ ENTRENADOR: Marco Crespi

▶ PLANTILLA [Classificació: 13è, 10-14]

4	Sánchez, Sergio	B	1.89
5	Beard, Joey	P	2.08
6	Brewer, Corey	B	1.88
7	Gadou, Thierry	P	2.05
8	Guardia, Salva	E	2.06
9	Diego Fajardo	A	2.08
10	Granger, Antonio	E	1.91
11	Hansell, Steve	A	1.90
12	Cattalini, M.	A	2.00
13	Solana, Francesc	P	1.98
14	Droumassi, M.	P	1.94

▶ PALMARÈS DE LA COPA
1 Final

ANTONIO GRANGER
Un exterior anotador perillosíssim. L'equip juga per a ell i si cal assumeix tots els llançaments. Si té el dia, és definitiu.

PAMESA VALÈNCIA

▶ ENTRENADOR: Luis Casimiro

▶ PLANTILLA [Classificació: 5è, 16-8]

4	Hopkins, Bernard	A-P	2.00
6	Albert, Alfonso	P	2.11
8	Alston, Derrick	P	2.08
9	Elson, Francisco	P	2.11
10	Clifford, Brian	A	2.02
11	Rodilla, Nacho	B	1.92
12	Paraiso, José Ant.	A	2.03
13	Schmidt, Casey	A	1.98
14	Millera, Jordi	B	1.76
15	Luengo, Víctor	E	1.94

▶ PALMARÈS DE LA COPA
1 Títol / 2 Finals

DERRICK ALSTON
Ell o Hopkins, Hopkins o ell. Centrats, són definitius. La transició defensa-atac i la seva mobilitat a sota, impagables.

BÀSQUET NBA

Els Spurs, un rival maleït per als Grizzlies

- ▶ Els de San Antonio van assolir el 18è triomf seguit contra l'equip que ara defensa Gasol
- ▶ Els Lakers, els Heat i els Sixers progressen a mesura que s'acosta el «play-off»

EL 9

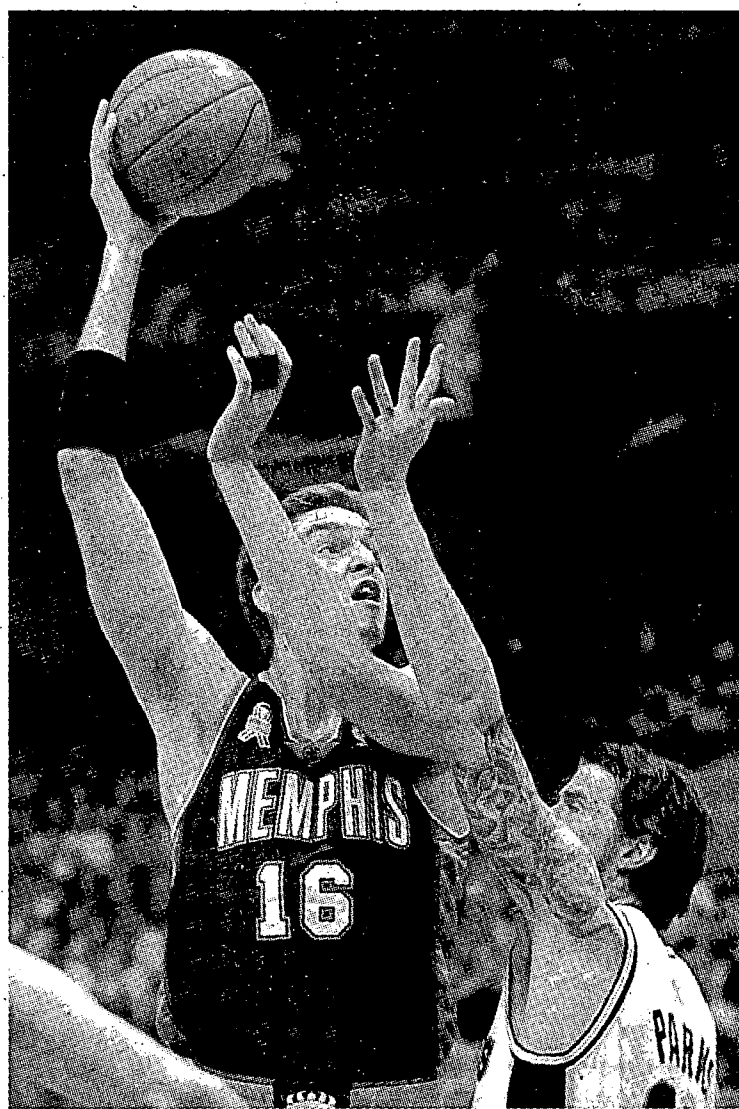
San Antonio (EUA)

Pau Gasol es confirma com el millor *rookie* de l'any, però els Grizzlies necessiten alguna cosa més, sobretot quan se les han de veure amb plantilles que aspiren a l'anell. Els Spurs de San Antonio, liderats per Tim Duncan, van obtenir la divuitena victòria consecutiva contra els Grizzlies, un equip que sembla sortir derrotat cada vegada que veu davant seu els homes de Popovich.

Duncan va tornar a ser el pivot efectiu de sempre (23 punts i 13 rebots) i la victòria permet als de San Antonio consolidar-se en el segon lloc de la seva divisió (43-21) després de set victòries consecutives. Gasol, que dimarts va fer el 27è doble doble a l'NBA, va tornar a estar en el seu bon nivell de sempre (19 punts, 9 rebots i 5 assistències).

A Los Angeles, els Lakers continuen la seva progressió i

ahir van humiliar els Charlotte Hornets (107-66). El triomf va permetre a l'equip californià establir un nou rècord de la franquícia, el de menys punts encaixats. A la conferència est, els líders, els Nets, van trencar una ratxa de quatre derrotes seguides superant els Raptors, en crisi total, per 86-84 amb una actuació estel·lar de Kenyon Martin (16 punts i 10 rebots). A Miami, l'aler Jim Jackson es va confirmar com el millor sisè home de la lliga i gràcies als seus 23 punts i set rebots els Heat de Pat Riley van vèncer els Suns i continuen somiant el *play-off*. Després de dos mesos desastrosos (5-23), els Heat s'han convertit, junt amb els Sixers, en l'equip més guanyador de l'est. Els de Filadèlfia van tornar a deixar en evidència els Knicks al Madison Square Garden. Ningú va poder frenar Allen Iverson: 35 punts i 9 rebots. A Indianapòlis, els Pacers van vèncer els Warriors (115-101).

Pau Gasol intenta anotar en el partit contra els Spurs. / EFE

Tres nous escollits per a l'equip nord-americà

El comitè de selecció de l'equip nord-americà de bàsquet ja ha escollit deu dels dotze jugadors que formaran la seva plantilla per participar al mundial del mes d'agost a Indianapolis. Les últimes tres incorporacions han estat el base del Cleveland Cavaliers Andre Miller, l'aler del Boston Celtics Paul Pierce i el pivot del Dallas Mavericks Raef Lafrentz. Els altres set jugadors escollits són: Jason Kidd (New Jersey Nets), Ray Allen (Milwaukee Bucks), Reggie Miller i Jermaine O'Neal (Indiana Pacers), Michael Finley (Dallas Mavericks), Shaw Marion (Phoenix Suns) i Antonio Davis (Toronto Raptors). Ara només falta escollir dos jugadors de la lliga universitària.

JOCS PARALÍMPICS

Primer positiu de la història

EL 9

Salt Lake City (EUA)

El Comitè Paralímpic Internacional (CPI) ha sancionat l'esquiador alemany discapacitat físic Thomas Oelsner amb dos anys de suspensió i la retirada de les dues medalles que havia aconseguit en les proves de biatló i esquí de fons com a conseqüència del positiu per metanolona que se li va detectar en una anàlisi. Aquest ha estat el primer positiu per dopatge de la història dels jocs para-

límpics d'hivern.

L'oficial mèdic Bjoern Hedman va qualificar el positiu d'«ofensa a l'esport i especialment al de discapacitats». El president de la Federació Internacional de Minusvàlids Físics, el català Joan Palau, va lamentar aquest dopatge, que va qualificar com a «càncer de l'esport» i va assenyalar que el moviment olímpic i paralímpic ha alterat «els seus principis i la seva raó de ser». «El lema ja no és participar», va dir Palau. El secretari general del Comitè

Paralímpic Internacional, Mi-quel Sagarra, també es va manifestar sobre el positiu d'Oelsner: «És una situació inesperada, desagradable i trista per a l'esport en general i el moviment paralímpic en particular.» El dirigent català va dir que aquest positiu era un fet aïllat: «No té per què haver-hi més casos. Des del CPI intentem que el dopatge estigui aliè al moviment d'esports de discapacitats. Intentem eradicar els petits focus». L'esquiador alemany havia estat cinc vega-

des campió paralímpic (tres a Lillehammer 94 i dos a Nagano 98).

Mals resultats catalans. La jornada d'ahir no va ser gaire propícia per a les aspiracions dels catalans. Iban Calzada, que sortia com a favorit en el gegant per a minusvàlids, no va completar la segona ronda de la prova després d'haver fet el sisè millor temps en la primera. Antoni Alavedra tampoc no va tenir sort i no va poder acabar la primera ronda.

NBA

Pacers-Warriors	115-101
Knicks-Sixers	96-104
Nets-Raptors	86-84
Heat-Suns	90-78
Bucks-Bulls	110-81
Rockets-Sonics	101-98
Spurs-Grizzlies	98-84
Lakers-Hornets	107-66

CONFERÈNCIA EST

EQUIP	PJ	PG	PP
1 Nets	63	40	23
2 Pistons	61	35	26
3 Celtics	63	36	27
4 Bucks	63	36	27
5 Sixers	63	34	29
6 Magic	63	33	30
7 Pacers	64	32	32
8 Hornets	63	30	33
9 Heat	62	29	33
10 Wizards	63	29	34
11 Raptors	66	30	36
12 Knicks	62	23	39
13 Hawks	62	23	39
14 Cavaliers	63	23	40
15 Bulls	65	16	49

CONFERÈNCIA OEST

EQUIP	PJ	PG	PP
1 Kings	62	45	17
2 Mavericks	63	45	18
3 Lakers	62	44	18
4 Spurs	64	43	21
5 Timberwolves	63	40	23
6 Blazers	63	38	25
7 Sonics	65	36	29
8 Jazz	63	34	29
9 Clippers	64	33	31
10 Suns	64	30	34
11 Rockets	63	24	39
12 Nuggets	60	19	41
13 Warriors	62	17	45
14 Grizzlies	64	17	47

GOLF

Olazábal i García surten com a favorits al torneig de Bay Hill

Barcelona: José María Olazábal i Sergio García competiran a partir d'avui en el torneig nord-americà Bay Hill Invitational del Club Rio Pinar d'Orlando. Tiger Woods intentarà aconseguir el seu tercer títol consecutiu. Des de la seva creació l'any 1966, ningú no ha aconseguit tres victòries seguides a Bay Hill. Woods intentarà revalidar el títol i aconseguir el seu primer triomf de la temporada. Olazábal i García tornen a la competició amb l'esperança de mantenir el seu nivell de joc que aquest any els ha portat a guanyar un torneig cada un al circuit nord-americà. Tots dos estaran entre els candidats al títol de Bay Hill, un torneig que repartirà 4 milions de dòlars, dels quals 720.000 seran per al guanyador. / EFE

▶ TENNIS INDIAN WELLS

Corretja i Mantilla també diuen adéu

▶ Els tennistes catalans continuen caient en el torneig d'Indian Wells

▶ Juan Carlos Ferrero i Fernando Vicente tampoc no van superar els seus rivals

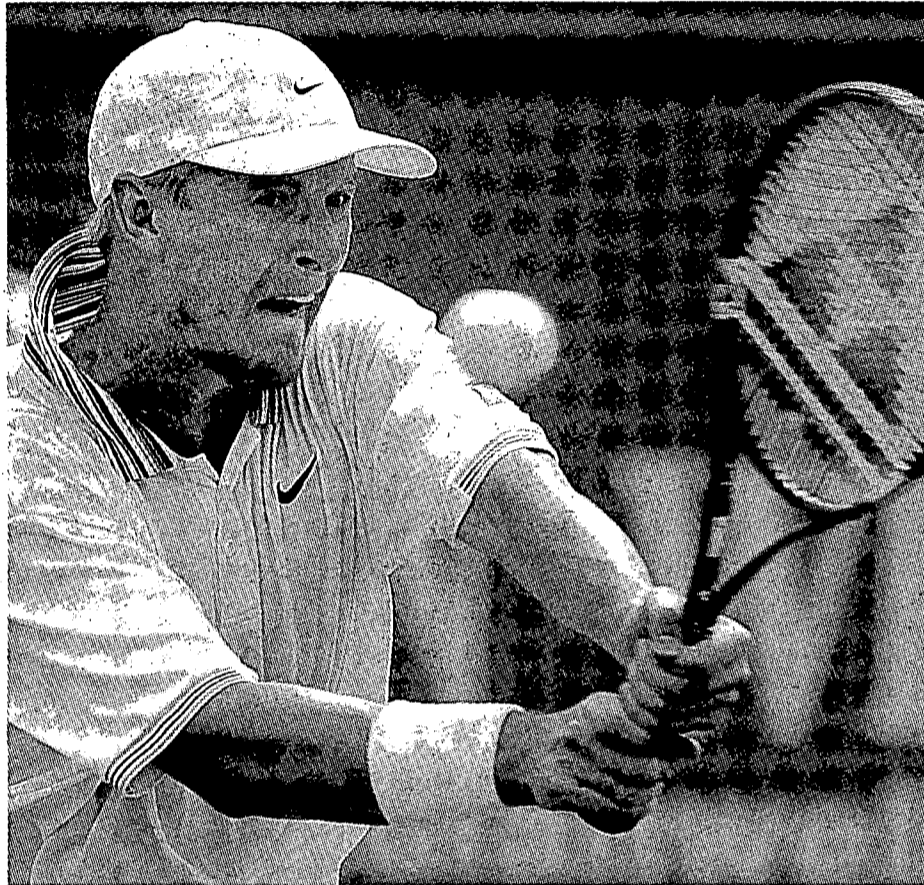
EL 9

Indian Wells (EUA)

Alex Corretja continua amb la seva discreta temporada en l'ATP i ahir es va acomiadar del prestigiós torneig d'Indian Wells tot just en la segona ronda, després d'encaixar una dolorosa derrota contra l'argentí Juan Ignacio Chela, que va imposar-s'hi clarament per 6-4 i 6-0.

Tampoc va ser un bon dia per al jugador de Castelló Fernando Vicente, que va plantar cara a Ievgeni Kafelnikov, però que va acabar cedint contra el rus per 6-3 i 7-6 (4). Un dels grans favorits per al triomf, l'australià Lleyton Hewitt, va patir de valent per desfer-se d'Andrei Pavel (4-6, 6-3 i 6-0). L'anglès Tim Henman, botxí de Tommy Robredo, va encarregar-se de posar fi a les esperances d'un dels jugadors més en forma del circuit, el francès Nicolas Escudé (6-2 i 7-6).

En els partits de dimecres a la matinada, el més destacat va ser l'eliminació en primera ronda del valencià Juan Carlos Ferrero, tercer cap de sèrie del torneig, contra el britànic Greg Rusedski, per 6-4 i 6-3. La jornada no va ser gaire afortunada per als favorits. El nord-americà Andre Agassi, quart cap de sèrie, també va quedar eliminat, en perdre per 7-6 (7-5) i 7-5 contra el suís Michel Kratochvil, i no podrà aconseguir aquesta setmana el seu títol número 51, després que la setmana passada es va convertir

Kafelnikov es va encarregar d'eliminar Fernando Vicente. / EFE.

Arantxa cau contra Seles

En el quadre femení, la tennista catalana Arantxa Sánchez Vicario va caure en els quarts de final en un enfrontament força dur contra la nord-americana Monica Seles, quarta favorita per a la victòria. El partit es va allargar fins als tres sets (6-3, 3-6 i 6-3). Arantxa va millorar el seu joc respecte d'altres tornejos però encara li falta una mica per tornar a ser una jugadora campiona. A l'hora de tancar aquesta edició, el lleidatà Albert Costa jugava contra Pete Sampras en un dels partits de la jornada.

en el setè tennista que ha arribat als 50 tornejos guanyats. Altres favorits eliminats van ser el francès Sebastien Grosjean (6), i l'equatorià Nicolás Lapentti (17). El català Fèlix Mantilla també va dir adéu a Indian Wells en caure derrotat pel xilè Fernando González per 7-5 i 6-2.

Els favorits que sí que es van classificar per a la següent ronda van ser l'alemany Tommy Haas (5), el suís Roger Federer (12) i el txec Jiri Novak (13).

▶ CICLISME

Jalabert s'imposa en la tercera etapa de la Paris-Niça

Paris. Laurent Jalabert, del CSC Tiscali, es va imposar ahir en la tercera etapa de la Paris-Niça, de 147,5 quilòmetres, amb sortida i arribada a Saint-Etienne. El ciclista francès va superar en l'arribada el seu compatriota Didier Rous (Bonjour), que és el nou líder, i el basc Aitor Osa (iBanesto.com). Els tres corredors es van escapar en el descens de l'últim port de la jornada, la Croix-de-Chaubouret, de 1a. I van conservar una petita diferència respecte del pilot fins al final. En la general, Rous té dos segons d'avantatge respecte de Jalabert i 20 respecte de Javier Pascual (iBanesto.com). Avui arribada en alt al port del Mont Faron. / EL 9

▶ VELA

Unes 300 embarcacions, a la Setmana Olímpica de Barcelona

Barcelona. Unes 300 embarcacions de 28 països disputaran la vuitena edició de la Setmana Olímpica de Vela-Trofeu Ciutat de Barcelona, que es disputarà del 17 al 20 de març al camp de regates del Port Olímpic. La regata està reservada a les classes olímpiques Mistral (masculina i femenina), Europe, Laser, Finn, 470 (masculí i femení), 49er, Star, Yngling i Tornado, a més a més de la classe no olímpica Laser Radial. En el desè aniversari dels Jocs Olímpics de Barcelona, la prova presentarà com a gran novetat l'obertura de la nova base de competició al Moll de Marina, al costat del Port Olímpic. / EL 9

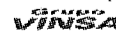
▶ MOTOR

Jaguar està descontenta amb el rendiment del nou R3

Kuala Lumpur (Malàisia). L'escuderia Jaguar està descontenta amb el rendiment del seu monoplaça R3 a Austràlia i per aquest motiu ha realitzat modificacions amb vista al Gran Premi de Malàisia. «És molt difícil fer canvis entre curses perquè només tens temps de traslladar el cotxe d'un lloc a l'altre», va comentar Niki Lauda, de Jaguar, que va reconèixer que calia fer algunes modificacions. La poca velocitat del model R3 ha aixecat veus que Jaguar podria tornar a utilitzar el cotxe de la temporada passada, tot i que Lauda va informar que encara no s'havia pres cap decisió. / EFE

Ajuntament de Barcelona

Trofeu Ciutat de Barcelona.
8a Setmana Olímpica de Vela
del 16 al 20 de març de 2002
Port Olímpic de Barcelona

EL COMENTARI
ELOI VILAMig títol de
l'Asobal es
juga al Palau

La litúrgia de l'esport evidencia la dificultat de consolidar nous projectes. Però la complicació es multiplica quan la pròpia història obliga a conviure amb una exigència màxima i la qualitat dels rivals no permet flirtejar ni amb un bri d'irregularitat. Aquesta és la situació que viu el Barça d'handbol, que després de la imperdonable derrota a la pista del Bidasoa s'ha situat a quatre punts del San Antonio i veu com novament s'allunya el títol de lliga.

Precisament aquest dissabte, els blaugrana s'enfronten als navarresos en una bona oportunitat per tornar a situar la diferència a dos punts. Però el repte s'intueix difícil tenint en compte que el San Antonio arriba al partit alliberat de tensió, plenament conscient que el Barça no només haurà de lluitar contra un rival compacte, lúcid i afermat psicològicament sinó contra la pròpia necessitat de vèncer per continuar viu a la lliga i certificar davant l'actual campió d'Europa les opcions reals del seu nou projecte esportiu. La necessitat és el pitjor enemic de qualsevol equip. Bloqueja el talent, empresona la imaginació i converteix les prestacions en debilitats. Per allunyar la pressió i superar amb èxit aquest partit clau, doncs, el Barça s'haurà de mirar el melic i centrar la lluita en potenciar l'autoconfiança. Considerat amb el mètode, la disciplina i les consignes; capacitat per afrontar els partits amb fredor mecànica o passió instintiva segons convingui, al bloc blaugrana li sobra potencial per afrontar la fase decisiva de la lliga sense fallar. El problema és que per a l'obtenció del títol de lliga no només depèn d'ell mateix. L'ensopagada del San Antonio, però, es podria produir a la pista de l'Ademar de Lleó o a Ciudad Real. Aconseguir el títol de lliga i el de la copa EHF és molt important per a l'equip barcelonista. És la manera de justificar l'encert del nou disseny. La manera de tornar a somiar un nou *dream team*. La millor manera per convertir-se novament en una màquina perfecta. Si no els assoleix, a final de temporada serà el club qui demostrarà amb les seves decisions el nivell real de confiança que ha dipositat en el nou projecte.

Eloi Vila
Periodista

OLIMPISME

Gómez-Angulo ataca el
COI pel «cas Muehlegg»

Recorda que la darbepoetina no està en la llista de substàncies prohibides

Condemna el dopatge de l'esquiador però diu que té tot el dret a defensar-se

EFE/EL 9
Madrid

El secretari d'Estat per a l'Esport, Juan Antonio Gómez-Angulo, va tornar a expressar ahir, en la seva compareixença davant de la comissió d'Educació, Cultura i Esports del Congrés pel cas Muehlegg, els seus dubtes sobre les substàncies anàlogues, i va recordar que el president del laboratori de Salt Lake City havia reconegut que la darbepoetina, una substituta de l'EPO, no és a la llista de les substàncies prohibides pel Comitè Olímpic Internacional: «Estem davant d'una inseguretat clara», va afegir.

Gómez-Angulo també va qüestionar la forma d'actuar del COI indicant que «no estan clars els criteris seguits per elaborar els controls per sorpresa», i va recriminar que es denegés la petició d'Espanya perquè la contraanàlisi del positiu de Johann Muehlegg en els Jocs Olímpics de Salt Lake City es fes en un altre laboratori amb uns altres experts.

El dret a la defensa. El secretari d'Estat va condemnar el dopatge de Muehlegg, però va assegurar que això no descartava que l'esquiador de fons es pogués defensar: «Espero que ningú vegi l'exculpació de l'atleta, sinó la seva defensa», va dir Gómez-Angulo, que també va rebutjar la similitud amb el cas del ciclista Joan Llaneras i d'altres esportistes: «No és el mateix cas, perquè han tingut

la possibilitat de defensar-se. Ell ha vulnerat la normativa del COI, però es va haver de defensar de manera precipitada.»

El secretari d'Estat va assenyalar que a Muehlegg «se li retiraran les ajudes convenients mentre duri la suspensió de la federació internacional, però, un cop superada la sanció, ha de tenir tot el dret a buscar la seva rehabilitació esportiva. Ningú té dret a condemnar-lo

per tota la vida.»

Mesures contra el dopatge. En la compareixença d'ahir, Gómez-Angulo també va presentar una sèrie d'iniciatives per lluitar contra el dopatge a l'Estat espanyol, una de les quals obligarà els esportistes d'alt nivell a sotmetre's a la disciplina mèdica de la selecció o de l'equip olímpic al qual pertanyin si no volen quedar-ne exclosos.

El secretari d'Estat per a l'Esport, Juan Antonio Gómez-Angulo, en la seva compareixença d'ahir.

«Juanito» continua amb el seu xou particular

L'esquiador de fons Johann Muehlegg, que va ser desposseït de la medalla d'or en els 50 quilòmetres dels Jocs de Salt Lake City, va desmentir «categòricament» haver fet unes declaracions ahir al diari noruec *Verdens Gang* segons les quals disposava d'informació que podria provocar el caos en l'esquí de fons: «Desmenteixo categòricament el que ha aparegut en la premsa noruega. Mai he pronunciat aquestes paraules.» Muehlegg va explicar a l'agència EFE que un periodista noruec li havia demanat una entrevista, però que no la

hi havia concedit: «Simplement li vaig preguntar si tenia més informació sobre l'assumpte i res més.» Muehlegg es va queixar que aquest diari «ha posat en la meua boca paraules que no he pronunciat i això em pot perjudicar, perquè estic preparant amb els meus advocats una estratègia de defensa i no puc fer declaracions.» Muehlegg hauria declarat segons *Verdens Gang* estar en possessió d'informació que podria provocar un vertader escàndol en el món de l'esquí de fons. Segons l'entrevista, Muehlegg no tindria la intenció de destapar aquesta informació.

PaintBall CAN GARRIGA
Tossa de MarORGANITZACIÓ D'ACTIVITATS PER A EMPRESES
GRUPS COMIATS DE SOLTER • EXCURSIONS AMB QUAD PAINTBALL
• BARBACOES • OBERT TOT L'ANY

☎ 609 100 522

Can Garriga. Ctra. de Llagostera, km 11,5

17320 Tossa de Mar

www.cangarriga.com - www.radicalquads.com

82-93-961711

«El Kelme ja no era un equip per a mi»

ENTREVISTA A ÀNGEL EDO. Ciclista professional del Maia-Milaneza

LLUÍS SIMON

Gavà (Baix Llobregat)

Àngel Edo viu una segona joventut i, amb 31 anys, està en el millor moment de la seva carrera. La decisió de fitxar pel Maia portuguès el 2000 s'ha traduït en un munt de triomfs (28) en només dos anys.

—Després de veure com va pujar al Collado de Bermejo en la Volta a Múrcia podem avançar que està aprenent a escalar?

—«No se n'aprèn mai. Els que han seguit la meua carrera saben que, quan estic bé, no m'ha costat pujar amb els de davant a segons quins ports i quan no estic bé, doncs vaig cap enrere. Això no falla mai.»

—El Milaneza té un equip realment poderós amb Moller, Horrach, Del Olmo, Jeker i Mauri, entre d'altres. No us heu plantejat afrontar un calendari més ambiciós?

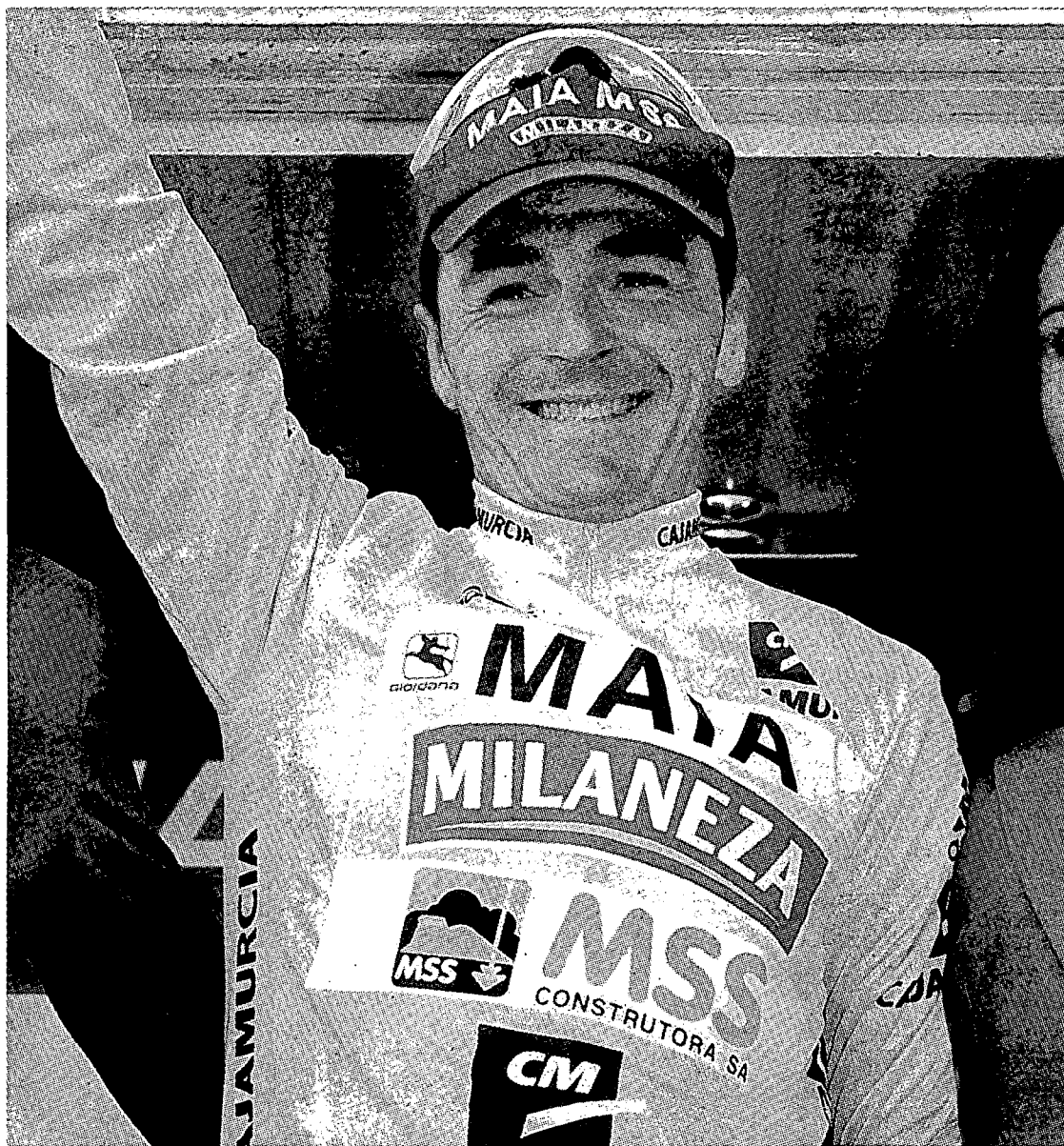
—«És un equip portuguès i, per tant, l'objectiu principal és la Volta a Portugal, igual que els equips espanyols tenen com a objectiu la Vuelta. Lògicament, la temporada passada a la Vuelta vam estar molts dies al davant, vam guanyar una etapa de muntanya i aquest any aspirem a fer tres quarts del mateix, però la Volta a Portugal són quinze dies a l'agost i és una prova molt dura.»

—Ja té marcada amb una creu l'etapa de Lloret de la Setmana?

—«Ja la vaig guanyar l'any passat i crec que és ideal per mi perquè sempre passo bé el port de Sant Grau i allà s'hi queden alguns velocistes purs. Això fa que l'esprint sigui més assequible.»

—Ha aconseguit una trentena de victòries en dos anys. Al Kelme deuen estar-se estirant els cabells per haver-lo deixat marxar.

—«No ho crec pas, el Kelme ja no era un equip per mi; és un equip pensat per a escaladors i amb gent molt forta en aquest terreny. També és cert que va haver-hi una qüestió econòmi-

Àngel Edo, en el podi de la Volta a Múrcia, de la qual va ser líder tres dies i va guanyar l'etapa reina. / EFE

ca pel mig a l'hora de no renovar. Si fos per Joan Mas encara seria allà, però el patró no tenia la mateixa opinió.»

—El seu successor podria ser Isaac Gálvez?

—«Jo tinc claríssim que l'Isaac és el velocista més ràpid que hi ha a Espanya; potser Freire és més fort però el més explosiu és Gálvez. Jo sempre li dic que si estigués en un altre equip guanyaria un munt de curses, però en el Kelme li passa com jo el 2000 i el 2001, que si treballaves un dia per als líders l'endemà ja no tens forces per disputar l'esprint.»

—Es parla molt de dopatge en el ciclisme, però no és més preocupant que estigui desapareixent la base per la por dels pares?

—«Sí, ells només senten notícies de corredors atropellats i és lògic que facin el que sigui perquè els fills només estudiïn o practiquin altres esports.»

—Hi veu alguna solució?

—«Els conductors s'haurien de conscienciar que una bicicleta és com un vianant i fer els avançaments amb compte. Hem de recuperar la sensació que fer ciclisme no és un perill.»

—Si Gálvez és el millor esprintador estatal, quin és el més fort del món?

—«Jo em quedo amb Erik Zabel per una senzilla raó: pot guanyar curses al febrer i fer-ho també al setembre. És l'únic.»

—Fins quan es veu sobre la bicicleta?

—«Vaig renovar amb l'equip fins al 2004. Després, mentre m'ho passi bé, seguiré, però si veig que m'arrossego me'n tornaré cap a casa.»

Un velocista acostumat a anar per lliure

Una de les grans incògnites que el mateix Edo segurament no s'atreveix a respondre és què hauria estat d'ell en el ciclisme internacional si el Kelme l'hagués considerat un autèntic líder els anys que ja es veia que el català era una figura en els esprints. El seu primer any de professional, el 1992, ja va imposar-se en el GP de Llodio, i amb només 23 anys, va ser el setè en la Milà-San Remo, superant amb els millors el Poggio. Difícilment hauria estat el nou Miquel Poblet, però el ciclista de Gavà va demostrar que, sense gent que li preparés l'arribada, podia guanyar en el seu terreny els italians —triomfs al Giro el 1996 i el 1998— i això tenia un mèrit immens. A Múrcia es va veure tot un equip, el Maia, treballant per a un velocista, Edo, i els resultats estan a la vista. / U.S.

ISAAC GÁLVEZ

Crec que és el velocista més ràpid i explosiu del pilot estatal, millor que Freire

www.latiendadelbillar.com

Distribuïdor a l'engròs i al detall de tot el necessari per al billarista.
Botiga 100% internauta.

C/ Vitoria, 174, 5è 2a
09007 BURGOS

Tel. 629 67 88 77
Fax 947 22 07 76

QUÈ FAN, QUÈ DIUEN FRANCESC ESPIGA

Els pensaments de Saviola

A la plana web futbolargentino.com, força recomanable per als que vulguin copsar des de dins la realitat futbolística d'un país en coma, s'hi pot trobar un article on Javier Saviola desgrana certs detalls de la seva vida en blaugrana.

Confessa, per exemple, que troba a faltar el tradicional *mate* i el *dulce de leche*, que els catalans «són gent molt freda», i que el Barça és un club «força complicat, en què la gent demana títols en tot moment». Pel que es veu, Saviola es

devia pensar que fitxava pel Betis, un club permanentment en estat de festa. A banda, però, també troba a faltar costums del seu antic club: «A River érem quasi tots amics i sortíem a sopar.» Nano, un consell. Veient l'agitada activitat nocturna que rodeja el primer equip, val més així...

LA TRIA

EUROSPORT 21.00

Indian Wells

Emissió de la primera semifinal femenina del torneig de tennis d'Indian Wells (EUA), puntuable per al circuit professional Sanex WTA Tour. Manuel Poyán s'encarregarà dels comentaris del partit.

33 18.15

Copa del Rei

El FC Barcelona i el Caja San Fernando s'enfronten en els quarts de final de la copa del Rei de bàsquet, que es juga a Vitoria. Els blaugrana són els actuals campions del torneig i intentaran revalidar el títol.

TELEDEPORTE 15.00

París-Niça

Emissió de la quarta etapa de la primera gran cursa per etapes de la temporada, que aquest any celebra l'edició número 70. La jornada d'avui transcorre entre Pertús i Tolon.

TV3 s'aboca al derbi entre el Barça i el Real Madrid

EL 9

Barcelona

Televisió de Catalunya ha preparat per al derbi entre el FC Barcelona i el Real Madrid de dissabte, que els espectadors podran seguir a partir de les 21.30 hores, el desplegament més important dels últims anys. La cadena autonòmica disposarà de 150 professionals, 30 càmeres (22 per a la transmissió i 8 per a equips reporters) i 2 unitats mòbils per tal oferir una àmplia cobertura de tot el que passi en un partit d'aquestes característiques.

La programació dedicada al derbi començarà a les 11.20 hores del dissabte amb *Futbol de Somni*. L'espai recupera el Barça-Madrid de l'any passat, un partit que va acabar amb victòria blaugrana per 2-0. Lluís Canut dirigirà el programa, que comptarà amb la participació de Carles Puyol, el marcador de Figo.

A les 13.15 hores, Josep Maria Farràs i Txiki Begiristain presentaran una edició especial de *Minut Zero* des del plató de TV3 al Camp Nou. A les

Una imatge de l'últim Barça-Madrid de lliga. Puyol tornarà a marcar Figo. / EFE

19.30, els mateixos presentadors de *Minut Zero* oferiran dos blocs especials de *L'Avantmatx* juntament amb Pitxi Alonso i Antoni Bassas (comentaristes del partit) i Antoni Llonch Andreu, recentment retirat de l'arbitratge. Després

del partit hi haurà un especial *Vestidor* d'una hora de durada amb el resum del matx i entrevistes als protagonistes de la jornada. Santi Faro i Pilar Calvo recolliran els comentaris més destacats des de la graderia i la llotja, respectivament.

El partit del Dépor va ser dimarts el programa més vist a Catalunya

Barcelona. El partit de lliga de campions entre l'Arsenal i el Deportivo de la Corunya, que va ser retransmès dimarts per La Primera de Televisió Espanyola, va tenir una audiència mitjana de 795.000 espectadors a Catalunya, amb una quota de pantalla del 33,3 per cent. Aquestes xifres el van situar com a programa més vist del dia. / EL 9

L'OMPI torna a la FIFA el domini d'Internet www.fifa.biz

Barcelona. L'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual (OMPI) ha tornat a la FIFA el domini d'Internet www.fifa.biz, que tenia registrat la companyia Neocos a Corea del Sud. La OMPi estableix en la seva resolució que el nom del domini «és el mateix que el de la marca sobre la qual el denunciante té drets». / EL 9

CANAL BARÇA

14.00 Camp Nou Migdia.
14.30 Magazine Lliga ULEB.
15.00 Camp Nou Migdia.
15.30 Reportatge.
16.15 Tiempo de juego. Bàsquet: lliga EBA. FC Barcelona-CB Vic
18.15 Àlbum de oro. FC Barcelona-Real Madrid. Temporada 93/94
20.00 Camp Nou Vespre.
20.30 Reportatge.
21.00 Camp Nou Vespre.
21.30 Tiempo de juego. 1a divisió: FC Barcelona-Real Madrid
23.45 Euroliga de bàsquet.
01.30 Camp Nou Vespre.

EUROSPORT

08.30 Vela. Volvo Ocean Race
09.00 Golf. Clàssic Honda
10.00 Tennis. Indian Wells
11.00 Biatló. Copa del món
12.30 Esquí. Copa del món de combinada nòrdica
13.30 Biatló. Copa del món
14.30 Salts d'esquí. Copa del món
15.00 Ciclisme. París-Niça: 4a etapa
16.45 EurosportNews Flash.
17.00 Tennis. Indian Wells
18.00 Biatló. Copa del món
19.30 Salts d'esquí. Copa del món
20.00 Futbol. Kick in action
20.30 Futbol. Dream Team de Gillette: el lateral derecho
21.00 Tennis. Indian Wells
22.30 EurosportNews.
22.45 Futbol. Historias de la copa del mundo
23.00 Futbol. Copa de la UEFA
01.15 EurosportNews.

SPORTMANIA

07.45 Futbol. Copa Libertadores: Nacional-Vélez
09.30 Handbol. Asobal: Cangas-Cantabria
11.15 Futbol. Lliga italiana: Lazio-Roma
13.00 ACB. Gijón-Pamesa
15.00 Futbol mundial.
15.25 Notícies.
15.30 Futbol. Lliga argentina: Belgrano-Racing
17.15 Triatló. Accenture Series
18.10 Notícies.
18.15 Bàsquet. Copa del Rei: FC Barcelona-Caja San Fernando
20.15 NBA. 76ers-Kings
23.15 Boxa.
00.30 Notícies.
01.00 Bàsquet. Copa del Rei: Real Madrid-Estudiantes
03.00 Futbol. 1a divisió: Real Madrid-Vila-real
04.45 NBA. Spurs-Grizzlies

TELEDEPORTE

10.01 Notícies.
10.10 Tennis taula. Euro-top 12
12.05 Esquí de fons. Esprint clàssic des de Holmenkollen
13.15 Futbol. FC Barcelona-Liverpool
15.00 Ciclisme. París-Niça. 4a etapa: Pertús-Toló
17.00 Esquí de fons. Esprint clàssic des de Holmenkollen
18.00 Futbol. Manchester United-Bayern Munic
19.45 Atletisme. Europeu de cros
21.15 Jara y sedal.
22.45 Hípica. Copa del món de salts
23.30 Polideportivo 2002.
00.00 Jocs Paralímpics.
00.30 Atletisme. Campionat d'Espanya de cros
02.00 Ciclisme. París-Niça: 4a etapa: Pertús-Toló

FUTBOL TOTAL

07.00 Porto-Panathinaikòs. Champions League.
09.00 B. Leverkusen-Juventus. Champions League.
11.00 Arsenal-Deportivo. Champions League
13.00 R. Madrid-Sparta Praga. Champions League
15.00 Barça-Liverpool. Champions League
17.00 Manchester United-Bayern Munic. Champions League.
19.00 Roma-Galatasaray. Champions League
21.15 Jara y sedal.
21.00 R. Madrid-Sparta Praga. Champions League
23.00 Barça-Liverpool. Champions League
01.00 Arsenal-Deportivo. Champions League
03.00 Nantes-Boavista. Champions League
05.00 Santa Clara-Sporting Lisboa.

TAROT
Sentimental

No permetis que la duda se apodere de ti. Deja que el amor entre en tu vida y tu corazón

906 422 200

TRIBUNA DESCOBERTA
JORDI GRAU

El somni possible

No entenc les crítiques ferotges que alguns aficionats de l'Espanyol fan, o han fet en el decurs de la temporada, a Paco Flores. O millor dit, les puc entendre precisament perquè ell, un home de la casa, no renuncia a dir el que pensa i massa vegades no és excessivament diplomàtic posant el dit a la nafra i recordant el que hauria de ser una objectiu. I no li perdonen que, sent com és un periquito, insisteixi sovint que el pressupost del club no és dels més alts, que s'han hagut de perdre jugadors molt importants per fer quadrar els números i que, malgrat això, la trajectòria de l'equip és prou important per sentir-se'n orgullós, però alertant al mateix temps dels riscos que suposa confiar en gent jove en una categoria tan competitiva com la primera d'aquest any. Coses que si les digués un tècnic d'aquests que en diuen de prestigi i vingut de fora, es considerarien absolutament normals, com es trobaria lògic que aquest entrenador volgués vetllar pel seu futur i demanés un contracte a mig termini per poder treballar amb tranquil·litat.

Paco Flores és com és i té molts motius per sentir-se content del que ha fet per l'entitat. Potser, com massa vegades passa, el millor reconeixement el tindrà el dia que ja no sigui a l'Espanyol. Però mentrestant ha aconseguit formar un bloc compacte, molt millorat amb les últimes incorporacions, que ha portat l'equip a la meitat de la taula, i amb tot el dret del món a somiar tornar a Europa la temporada que ve.

PRESENT O FUTUR? Paco Flores és el present a l'Espanyol però vol saber si també se'l considera l'entrenador del futur. Per això demana un contracte més llarg de l'any que tindria garantit si classifiqués l'equip entre els deu primers. / EFE

És evident que queden nou jornades i que la igualtat fa que ningú pugui estar tranquil ni per dalt ni per baix, però aquest Espanyol té tot el dret a exigir-se un esforç més per lluitar per una de les sis o set primeres posicions que donaran dret a jugar la temporada vinent competicions europees. I diumenge té el primer gran repte, a Anoeta. D'acord que l'Espanyol fa set jornades que no perd, però ha de trencar una tendència negativa fora de Montjuïc que l'ha portat a ser el tercer equip

que menys punts ha obtingut fora de casa: 9 en total, una victòria i sis empats. La bona trajectòria de l'equip és deguda al fet que és el tercer equip amb millor registre a camp propi: 32 punts, superat només pel Madrid i el Betis.

Per tant és important que més que dedicar-se a lluites intestines, ara es parli de l'Espanyol pel futbol que fa i pels punts que pot sumar. Cal preparar la propera temporada, però no a risc d'oblidar-se d'aquesta.

Jordi Grau. Periodista. Director d'El 9

LA SETMANA

DIJOUS 14

Futbol. Copa UEFA. Quarts de final
Bàsquet. Copa del Rei
Ciclisme. París-Niça
Ciclisme. Tirreno-Adriàtic
Tennis. Torneig d'Indian Wells (ATP, WTA)

DIVENDRES 15

Futbol. Copa UEFA femenina
Bàsquet. Copa del Rei
Motor. GP de Malàisia de Fórmula 1
Ciclisme. París-Niça
Ciclisme. Tirreno-Adriàtic
Tennis. Indian Wells (ATP, WTA)
Waterpolo. Copa d'Europa femenina. Semifinals
Patinatge gel. Mundial velocitat

DISSABTE 16

Futbol. Lliga 30a jornada
Bàsquet. Copa del Rei
Bàsquet. Lliga femenina
Handbol. Lliga Asobal
Handbol. Competicions europees
Hoquei sobre patins. Lliga europea. Copa CERS. Semifinals
Futbol de sala. Lliga
Motor. GP de Malàisia de Fórmula 1
Ciclisme. París-Niça
Ciclisme. Tirreno-Adriàtic
Tennis. Indian Wells (ATP, WTA)
Waterpolo. Lliga. 16a jornada
Waterpolo. Copa d'Europa femenina. Semifinals
Voleibol. Superliga masc.
Hoquei sobre gel. Lliga. Final
Futbol americà. Lliga estatal
Patinatge gel. Mundial velocitat

DIUMENGE 17

Futbol. Lliga 30a jornada
Bàsquet. Copa del Rei
Handbol. Competicions europees
Hoquei sobre patins. Lliga
Motor. GP de Malàisia de F-1
Ciclisme. París-Niça
Ciclisme. Tirreno-Adriàtic
Atletisme. Cros d'Andorra
Atletisme. Estatal de marxa
Tennis. Indian Wells (ATP, WTA)
Waterpolo. Copa d'Europa femenina. Semifinals
Hoquei sobre herba. Lliga
Hoquei sobre gel. Lliga. Final
Futbol americà. Lliga estatal
Rugbi. Lliga
Patinatge gel. Mundial velocitat

DILLUNS 18

Ciclisme. Tirreno-Adriàtic
Tennis. Miami (ATP, WTA)
Patinatge gel. Mundial artístic

DIMARTS 19

Futbol. Lliga de campions
Ciclisme. Tirreno-Adriàtic
Tennis. Miami (ATP, WTA)
Patinatge gel. Mundial artístic

DIMECRES 20

Futbol. Lliga de campions
Bàsquet. Eurolliga
Handbol. Lliga Asobal
Ciclisme. Tirreno-Adriàtic
Tennis. Miami (ATP, WTA)
Patinatge gel. Mundial artístic

FUTBOL 1A DIVISIÓ

EQUIP	PUNTS	PROPERA JORNADA
★ 1 València	53	Alavés-Athletic
★ 2 Real Madrid	52	Diumenge (17.00, PPV)
★ 3 Betis	49	Celta-Las Palmas
★ 4 Deportivo	48	Diumenge (17.00, PPV)
● 5 Barcelona	46	Vila-real-Valladolid
● 6 Celta	45	Diumenge (17.00, PPV)
7 Athletic	45	Barcelona-Real Madrid
8 Alavés	42	Dissabte (21.30, TV3)
9 Espanyol	41	Saragossa-Betis
10 Valladolid	39	Diumenge (17.00, PPV)
11 Sevilla	38	Sevilla-Màlaga
12 Màlaga	38	Diumenge (17.00, PPV)
13 Osasuna	34	Rayo-València
14 Mallorca	33	Diumenge (20.30, C+)
15 Vila-real	33	Osasuna-Deportivo
16 Las Palmas	33	Dissabte (19.00, PPV)
17 Saragossa	32	Tenerife-Mallorca
▼ 18 Tenerife	31	Diumenge (18.00, PPV)
▼ 19 Real Sociedad	30	Real Sociedad-Espanyol
▼ 20 Rayo	29	Diumenge (17.00, PPV)

BÀSQUET LLIGA ACB

EQUIP	VICTÒRIES	PROPERA JORNADA
1 Unicaja	19	Càceres-Breogán
2 Barcelona	19	Dissabte 23 (18.30)
3 Tau	18	Fuenlabrada-Cantabria
4 Real Madrid	17	Dissabte 23 (19.00)
5 Pamesa	16	Barcelona-Canàries
6 Joventut	14	Diumenge 24 (19.00)
7 Fórum	13	Pamesa-Tau
8 Fuenlabrada	13	Diumenge 24 (18.00, Spo)
9 Estudiantes	12	Fórum-Gijón
10 Lleida	11	Dissabte 23 (19.00)
11 Breogán	11	Estudiantes-Real Madrid
12 Casademont	11	Dissabte 23 (19.00, C+)
13 CS Fernando	10	Granada-Lleida
14 Granada	8	Dissabte 23 (18.30)
15 Canàries	8	Casademont-Joventut
16 Càceres	7	Diumenge 24 (12.30, 33)
17 Cantabria	5	CS Fernando-Unicaja
18 Gijón	4	Diumenge 24 (12.30)

LA TRAVESSA

1 Alavés-Athletic
2 Celta-Las Palmas
3 Vila-real-Valladolid
4 Barcelona-Real Madrid
5 Saragossa-Betis
6 Sevilla-Màlaga
7 Rayo-València
8 Osasuna-Deportivo
9 Tenerife-Mallorca
10 R. Sociedad-Espanyol
11 Salamanca-Racing
12 Sporting-Oviedo
13 Albacete-Atl. Madrid
14 Elx-Xerez
Ple al 15
15 Llevant-Burgos

LA XARXA

Fórmula 1
www.f1-live.com
www.f1babes.com
Tennis
www.sanexwtatour.com
Futbol
www.uefa.com
www.livescore.co.uk
Bàsquet
www.acb.com
Jocs Paralímpics
www.sic2002.org
Ciclisme
www.todociclismo.com

MÓN MUNDIAL RICARD TORQUEMADA]

River Plate: la transició ben feta

ARGENTINA. Fer un projecte nou a Europa costa molts diners i molts anys. A l'Argentina, la conjuntura econòmica impedeix fer grans despeses, però es fa foc nou ràpidament. L'exemple és el River Plate. El juliol del 2000 va guanyar el seu últim títol i l'equip es va anar desfent perquè els jugadors van provar altre aventures. Astrada, Àngel, Aimar, Berizzo, Saviola, Bonano i Yepes, tots ells titulars d'aquell gran River, han anat deixant el club durant aquests dos anys. Ramón Díaz, l'entrenador, va marxar i va tornar una temporada més tard amb l'objectiu de construir un altre equip campió. En pocs mesos, ja ha fet un tros de camí. El Racing li va guanyar l'Apertura, però el River no vol deixar escapar el Clausura. Fins ara, cinc victòries, un empat, dinou gols a favor, tres en contra, i el que és gairebé més important allà, una victòria al camp del Boca vuit anys després i per 0-3.

L'EQUIP DE LA SETMANA

Ramón Díaz ha utilitzat el planter, ha fixat només on hi havia necessitat i s'ha adaptat al que tenia. La millor prova és que ha buscat un dibuix atípic, però que encabís tots els bons jugadors. Tres defenses, el paraguaià Ayala a la direcció, i Rojas i Garcé com a marcadors; un migcamp innovador amb dos interiors de treball (Coudet i Zapata), dos pivots (Ledezma i Cambiasso) i dos mitjapunts de fantasia (Ortega i D'Alessandro); al davant, un juvenil que no només remata sinó que dóna la pausa necessària per esperar a la segona línia (Cavenaghi). Gens senzill pel futbol actual: un sistema per a uns jugadors, no uns jugadors per a un sistema.

UN COP D'ULL

Goor, com Montella

ALEMANYA. Bart Goor és migcampista, no davanter com Vincenzo Montella. És belga, no italià. El gol és un element secundari del seu joc, no viu pensant en ell. Ha arribat aquesta temporada de l'Anderlecht a l'Hertha de Berlín, no s'ha fet encara un dels ídols de la seva afició. Ha jugat la copa de la UEFA i ja està eliminat, no és a la lliga de campions. Té 28 anys, no 27. Li diuen pel seu nom, no *aeroplanino*. Això sí, com Montella, té una gran cama esquerra, talent, jugarà el mundial, és besons i també va fer quatre gols diumenge passat. És cert, contra l'Hamburg i no contra el Lazio, però amb aquest pòquer ja ha fet vuit gols en la lliga, no cinc. Tothom ha parlat de Montella, no de Goor.

On és Prosinecki?

ANGLATERRA. Robert Prosinecki encara juga a futbol, tot i que no ho faci a l'elit. El croat juga al Portsmouth anglès, un equip de la First Division anglesa que està més pendent de no baixar a la Second Division que no pas de passar a ser un nou equip de la Premier League. Això sí, el croat està fent una gran temporada i a banda de dirigir el joc del seu equip, ja ha fet nou gols, una xifra bastant alta per les seves característiques. L'Estrella Roja, el Madrid, l'Oviedo, el Barça, el Sevilla, el Dinamo de Zagreb, el Hrvatski Dragovoljac i l'Standard de Lieja han estat les estacions prèvies per arribar a Portsmouth, on torna a trepitjar la pilota, fintar i driblar. A més, ha trobat un soci ideal per al seu futbol, un goleador com l'exmallorquinista Biagini.

Ja pots gaudir dels avantatges de ser un bon conductor

- Fins a un **65%** de bonificació per no sinistralitat
- Peritatge en 24 h i lliure elecció de taller.
- Assistència mecànica les 24 h del dia.
- Recuperació del 100% del valor del vehicle de menys de dos anys d'antiguitat.
- Servei gratuït de tramitació de multes.
- Targeta client amb avantatges especials.

Demana ara pressupost personalitzat de la teva assegurança de cotxe.

902 30 30 30 www.regal.es

 Regal Insurance Club

Liberty Seguros Directos